

நிலந்தே

அரசாங்க சமாச்சாரப் பகுதியால் வெளியிடப்பட்டது

மலர் : 13 இதழ் : 9

ஆகஸ்ட், 1961

விலை : சதம் 15

நிலந்தே அரசாங்க சமாச்சாரப் பகுதியால் வெளியிடப்பட்டது

அட்டைப்படம்

மக்கள் வங்கியின் முதலாவது கிளை மாத்தனையில் திறக்கப் பட்டது. மக்கள் வங்கியின் முக்கிய நோக்கம் பொதுமக்களுக்கு, சிறப்பாக விவசாயிகள், தொழிலாளிகளுக்கு இதுவரை அவர்களுக்கு எட்டாதிருந்த வங்கிச் சேவைகளையும் வசதிகளையும் அளிப்பதேயாகும். இதனால் கிராம மக்கள், அதிக வட்டி பெறுபவர்களிடம் பணத்தைக் கடனுக் வாங்கி அதிகவட்டி கொடுப்பதுமட்டுமல்லாமல் தாங்கள் அடவு வைத்த பொருட்களையும் சில சந்தர்ப்பங்களில் தங்கள் நிலங்களையும் இழப்பதிலிருந்து காப்பாற்றப்படுவார்கள். இவ்வங்கியில் மக்கள் தங்கள் நகைகளைக் கூட அடவு வைத்து குறைந்த வட்டியில் பணத்தைக் கடனுகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் வங்கியின் முதலாவது கிளையைப் பிரதம மந்திரி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் திறந்துவைத்து அதனால் மக்கள் கடன்பளுவிலிருந்து ஈடுறி நாட்டுக்குத் தொன்டாற்ற முடியும் என்பதை விளக்கிக் கூறிக்கொண்டிருப்பதை அட்டைப் படத்தில் காணலாம்.

பொருளாடக்கம்

		பக்கம்
1.	புதிய வரவு செலவுத் திட்டம்	3
2.	ஞானம் வளர்த்த புதுவை	6
3.	கல்லில் கடவுள்	8
4.	முதலீக்குடா	11
5.	பணமரம்	13
6.	நாகம்மாள் தேர் இழுத்தல்	14
7.	ஆடி அமாவாசை	15
8.	என்ன வரம் வேண்டும்?	19
9.	ஊமைக் கோபம்	22
10.	எனது யம்பான் தேசத்துப் பிரயாண அனுபவங்கள்	27
11.	வழிநடைச் சிந்து	30

புதிய வரவு செலவுத் திட்டம்

வரவும், செலவும் இல்லாத மக்கள் உலகத்தில் இல்லையென்றே சொல்லலாம். பிச்சைக்காரரூக்குக் கூட எதோ ஒரு சிறுதொகை வரவாகிச் செலவாவது கண்கூடு.

வரவும், செலவும் எவருக்கும் எக்காலமும் ஒரே விதமாக இருப்பதில்லை. சிலருக்கு வரவுக்கு மின் சிய செலவேற்படுகிறது. சிலர் வரவில் ஒரு பகுதி யை மீதப்படுத்துகிறார்கள். வேறு சிலர் கையும் கணக்கும் சரி என்று வரவையும், செலவையும் சமமாக்கிக் கொள்கிறார்கள். இப்படியே உலகில் உள்ள அத்தனை பேரும் தமது வாழ்நாளில் வரவு, செலவின் பிடியிலிருந்து தப்பமுடியாமல் அதன் நன்மை, தீமைகளை அனுபவித்த வண்ணமிருக்கிறார்கள்.

தனிப்பட்டவர்களின் விஷயம் இவ்வாறிருக்க, மக்களுக்கெல்லாம் பொறுப்பாகவான் அரசாங்கமும் இந்த வரவு, செலவின் தயவிலேயே ஆட்சி புரிய வேண்டியுள்ளது. தனிமனிதர்களுக்கு தன் குடும்பம், தன் சுற்றுத்தார் என்றமட்டில் அவர்களது பொறுப்புகள் முடிவடைகின்றன. ஆனால் அரசாங்கமோ ஒரு நாட்டிலுள்ள அத்தனை மனிதர்களையும், பாதுகாக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. நாட்டிலே ஓர் வெள்ளப் பெருக்கோ நெருப்புச் சேதமோ ஏற்பட்டால் அரசாங்கந்தான் அதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டியுள்ளது. இத்தகைய கந்தர்ப்பங்களில் தனிப்பட்டவர்களின் உதவி கிடைத்தாலும் அது எம்மாத்திரம்?

அரசாங்கம் நமக்குச் செய்யும் சேவைகளோ கணக்கற்றவை. நமது உணவு, உடை, வீடு, சுகாதாரம், போக்குவரத்து வசதிகள், கல்வி முதலிய யாவற்றையும் நமக்கு அளிப்பது அரசாங்கமே என்பதைப் பொதுமக்களிற் சிலர் அறியாமலிருக்கிறார்கள். சுருக்கமாகச் சொன்னால் அரசாங்கம் சிறப்பாக இயங்கி னால் தான் மக்களும் சொக்க வாழ முடியும். இதனையே “கோனுயாக்குடியுரும்” என்றார்நம் முன்னேர.

அரசாங்கம் பலவகைகளில் வருவாயைத் தேடுகிறது. அது மேற்கொள்ளும் வியாபார முயற்சிகளைத் தவிர, மக்களிடமிருந்தும் சில வரிகளை அறவிட்டுப் பண்ததைச் சேர்க்கிறது. நாட்டில் போதிய வருமானம் இல்லாத பல மக்கள் வசிக்கிறார்கள். இவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தையே சார்ந்துள்ள தென்பது கவனித்தற்பாலது.

நமது வாழ்க்கையில் நமது வருவாய் எப்போதும் சமனாகவும், போதியதாகவும் மிருப்பதில்லை. சில தடவைகளில் எதிர்பாராத பொறுப்புகளால் வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவு ஏற்படுவதை நாம் அறி வோம். இதைப் போலவே பொறுப்புகளைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாத, விரும்பாத அரசாங்கங்களுக்கும் சில தடவைகளில் பணக் கஸ்டம் ஏற்படுகிறது. நமது தற்போதைய அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள பல முன்னேற்றமான நடவடிக்கைகளால், குறிப்பாக ஏழை மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க எடுக்கப்படும் பலவித திட்டங்களால் புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இவ்வருடம் பெரியதோர் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டது. இதனைச் சமாளிப்பதற்கு கெளரவ நிதியமைச்சர் அவர்கள் சில புதிய வரிகளை விதித்துள்ளார்.

எந்த நாட்டிலும் மக்கள் சுமுகமாக வாழ வேண்டுமானால், தமக்கு வேண்டியவற்றைத் தம் நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யப் பழக வேண்டும். சில அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விஷயத்தில், விசேடமாக நமது முக்கிய உணவுப் பொருளான அரிசி, சீனி போன்றவற்றில் நாம் நமது சுயதேவையைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டியதவசியம். இதற்காக அரசாங்கம் அளிக்கும் ஒவ்வொரு உதவியையும் பொதுமக்கள் நன்கு பயன்படுத்த முயல வேண்டும். பணம் படைத்தவர்கள் யாவரும் நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்கி அராங்கத்துக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும்.

புதிதாக வசூலிக்கப்படும் வரிப் பணத்தில் பெரும்பாகம் புதிய கைத்தொழிலில், கமத்தொழிலில் முயற்சிகளுக்கு உபயோகிக்கப்பட விருக்கின்றது. இவற்றின் பயனை அனுபவிப்பதற்குச் சிறிது காலதாமதம் ஏற்படுமாதலால், ஆரம்பத்தில் நமக்குச் சில கஸ்டங்கள் ஏற்படலாம். இருப்பினும் எதிர்கால சந்ததியின் நன்மைக்காக, முன்னவர்கள் சில தியாகங்களைச் செய்தே தோவேண்டும். இன்று உலகில் காணப்படும் வசதிகளுக்கு ஆதிகாரணமாக எத்தனையோ தியாகங்களும், முயற்சிகளும் நடைபெற்றுள்ளன என்பதை மக்கள் சர்றுச் சிந்தித்தல் வேண்டும். நமது நாட்டில் செய்யப்பட வேண்டிய முன்னேற்ற வேலைகளோ கணக்கற்றவை. எனினும் இவற்றிலோர் பகுதியை நிறைவேற்றி நாட்டையும் மக்களையும், வழி நடாத்திச் செலவதற்கான வருவாயைப் பெறுவதற்கு நம் நிதி மந்திரி அவர்

கள் வகுத்துள்ள புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பின்வரும் வரி விதிப்படி யோசனைகளை வெளியிட்டுள்ளார் :—

இவற்றின்படி கோதுமை மா, சீனி, சிக்ரெட், தீப்பெட்டி, பியர், இறக்குமதியாகும் பியர் முதலினவற்றுக்கு இனிமேல் பாவிப்பாளர்கள் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும்.

புதிய வரிகளின் விபரம் :—

தீப்பெட்டியின் சில்லறை விலை முன்றரைச் சதத்தி விருந்து ஐந்து சதத்திற்கு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிக்ரெட்டின் விலை மேலும் இரண்டு சதம் அதிகமாகும்.

பியரைத் தவிர்ந்த ஏனைய இறக்குமதியாகும் மதுவகைகளின் விலை போத்தலுக்கு ஐந்து ரூபாவும், கலனுக்கு 30 ரூபாவும் அதிகரிக்கும்.

இறக்குமதியாகும் பியரும் உள்ளூர் பியரும் போத்தலுக்கு ஐந்து சதம் அதிகமாகும்.

இறக்குமதித் தீர்வை உயர்வினாலும், மற்றும் சில இனங்களினாலும் 54 லட்சத்து இருபதினாயிரம் ரூபா வருமானம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இறக்குமதித் தீர்வை உயர்வுகள், மதுவரித் தீர்வை உயர்வுகள், புதிய மதுவரித் தீர்வைகள் முதலினவற்றினால் மொத்தம் 5 கோடி 80 லட்ச ரூபா கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தேசிய அபிவிருத்தி வரி

மாதத்திற்கு 300 ரூபாவுக்குக் குறையாமல் சம்பாதிக்கும் ஒவ்வொருவரும் வரி செலுத்தியாகவேண்டும். தேசிய அபிவிருத்தி வரியென்று அழைக்கப்படும் இவ்வரித் தொகையைச் செலுத்திய பின்னும் மாதத்திற்கு 300 ரூபாவுக்குத் தீர்வையாமல் வருமானம் உள்ளவர்களாயிருக்கக் கூடிய வர்களே இவ்வரியைச் செலுத்தக் கோரப்படுவர்.

மோட்டார் உதிரிப் பாகங்களுக்கும் அதிக வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

வருமானவரிச் சலுகை ஐந்து சதவிகிதம் குறையும்

வருமானவரிச் சுட்டத் திருத்தத்தின்மூலம் கிடைக்கவிருக்கும் வருமானம் 90 லட்ச ரூபா ஆகும். இத்திருத்தத்தின்படி ஒருவரின் குழந்தைகளுக்கும் மற்றும் அவரைச் சார்ந்துள்ளோருக்கும் இதுவரை

அளிக்கப்பட்டுவெந்த ஆயிரம் ரூபா சலுகை 500 ரூபா ஆகும்.

சென்ற ஆண்டு வருமான வரிக்கு விதிக்கப்பட்ட பதினைந்து சத விகித மேலதிக வரி இவ்வாண்டும் தொடர்ந்து அமுல் செய்யப்படும். வருமான வரி கட்டுவோருக்கு பங்கீட்டிசியால் கிடைக்கும் நன்மைகள் ரத்துச் செய்யப்படும்.

நிதி அமைச்சர் தொடர்ந்து கூறியதாவது :—

பங்கீட்டு அரிசியை வாங்கும் வருமான வரி கட்டுவோர் பங்கீட்டிசிக்கான சலுகையை வருமான வரி யுடன் சேர்த்துக் கட்டுதல் வேண்டும். உதாரணமாக வருமானவரி கட்டும் குடும்பத்தில் நான்கு பேர் இருந்தால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆண்டுக்கு இருபத்து நான்கு ரூபா வீதம் வருமான வரியுடன்சேர்த்துக் கட்டுதல் வேண்டும். இந்தத் தொகையைக் கட்ட விரும்பாதவர்கள் பங்கீட்டிசியை வாங்காமல் விட்டு விடலாம். வருமான வரிக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. வருமான வரி கட்டுவோர்க்கு ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் அவர்களில் தங்கியிருப்போருக்கும் இப்பொழுது ஆயிரம் ரூபா சலுகை கொடுக்கப்பட்டது. அது இப்பொழுது ஐந்தாறு ரூபாவாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக நாலு பிள்ளைகள் இருக்கும் ஒரு குடும்பத்த வர் முதல் எண்ணையிரம் ரூபாவிற்கு வருமான வரி முன்பு கட்டத்தேவையில்லை. இப்பொழுது அத் தொகை ஆரூயிரமாகக் குறைக்கப்பட்டு விட்டது. செல்வ வரியிலும் ஒரு மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. முன்பு முதல் இரண்டு இலட்சம் ரூபாவிற்கு வரி செலுத்தத் தேவையில்லை. இப்பொழுது அந்தச் சலுகை பறிக்கப்பட்டு விட்டது. மொத்தச் செல்வத் திற்கும் அரைச் சத விகிதம் வரி செலுத்துதல் வேண்டும்.

வருமான வரி

இப்பொழுதுள்ள வரிகளைக் கழித்ததன் பின்பு எஞ்சியின்னால் வருமானத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவதற்காக வருமான வரிச் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்படும். வரிகளைக் கழித்ததன் பின்பு 37,000 ரூபா தனி நபருக்கு உச்ச வரம்பாகும். இரு யூனிட்டுகள் உள்ளவர்கட்டு உச்ச வரம்பு 40,000 ரூபா, மூன்று யூனிட் உள்ளவர்கட்டு உச்சவரம்பு 47,000 ரூபா, நான்கு யூனிட்டிற்கு உச்சவரம்பு 54,000 ரூபா, இந்த உச்சவரம்பிற்கு மேற்பட்ட வருமானம் முழுவதையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும். ஆனால் அதில் ஐந்து சதவிகிதம் அபிவிருத்திப் பத்திரங்களாகத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்.

மொத்தச் சம்பளமாக மாதம் முன்னாறு ரூபா விற்குமேல் சம்பளமாகப் பெறுபவர்க்கு நான்கு சதமாக நான்கு சத விகிதம் வரியாக அறவிடப் படும். தேசிய அபிவிருத்தி வரி என்று அது அழைக்கப்படும்.

சினியும் மாவும்

சினி விலையும் மாவின் விலையும் இருத்தல் ஒன்றுக்கு ஐந்து சத விகிதம் அதிகரிக்கப்படும். இந்த வகையில் நான்கு கோடி இருபத்தைந்து இலட்சம் ரூபா வருமானம் வருமென எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

வெளிநாடுகளிலிருந்து சினி வாங்கும் விலை சுற்று குறைந்திருப்பதால் வருடம் ஒன்றுக்கு மூன்று கோடி ரூபா அரசாங்கத்திற்கு மீதப்படுகிறது. இத் தொகையையும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும்.

பதிவு வரி

தாங்களாகவே தொழில், வர்த்தகம் ஆகியன வற்றை நடத்தி அவற்றில் தாங்களும் உத்தியோகம் வகிப்பவர்களில் இலங்கையர்களாக உள்ளவர்கள் வருடம் ஒன்றுக்கு ரூபா 50 முதல் ரூபா 350 வரை அவரவர் வருமானத்திற்குத் தக்கவாறு பதிவுவரி செலுத்த வேண்டும். இவர்கள் வருடத்திற்கு 4 சத வீதமான தேசிய அபிவிருத்தி வரியும் செலுத்த வேண்டும்.

இலங்கையர்லாதாரின் பதிவு வரி முன்போல் வருடத்திற்கு 1,000 ரூபாவாகவே இருக்கும்.

மேற் சொல்லப்பட்ட இலங்கையருக்கான பதிவு வரி கீழ்க்கண்ட விகிதாசாரப்படி இருக்கும் :—

*மாத மொன்றுக்கு மூன்னாறு ரூபாவுக்குக் குறை வாக வருமான மூள்ளவர்களும் அல்லது மொத்தம் 5,000 ரூபாவுக்குக் குறைவாக சொத்துக்கள் உடையவர்களும் வருடம் ஒன்றுக்கு 50 ரூபா செலுத்த வேண்டும்.

*மாதம் 300 ரூபாவுக்கு மேலாகவும் ஆனால் 400 ரூபாவுக்குக் குறைவாகவும் வருமானமூள்ளவர்களும் அல்லது 10,000 ரூபாவுக்கு அதிகப்படாத சொத்துடையவர்களும் வருடம் ஒன்றுக்கு ரூபா 200 செலுத்த வேண்டும்.

*நாளூறு ரூபாவுக்குக் குறையாமல் ஐந்தாறு ரூபாவுக்குக் குறைய மாதாந்தம் வருமானம் பெறுபவர்கள் வருடத்தில் இருநூற்று ஐம்பது ரூபா வரிக்ட்ட வேண்டும். மொத்தச் செலவத்தின் பெறுமதி பதினையாயிரம் ரூபாவாகக் கொண்ட வரும் 250 ரூபா வரிக்ட்ட வேண்டும்.

*ஐந்தாறு ரூபாவுக்குக் குறையாமலும் அறுநாறு ரூபாவுக்குக் குறைந்தும், வருமானம் பெறுபவர்கள் மூந்தாறு ரூபா வரி கட்ட வேண்டும். மொத்தம் இருபதாயிரம் ரூபா குறையாமல் செலவம் வைத்திருப்பவரும் மூன்னாறு ரூபா வரிக்ட்ட வேண்டும்.

*அறுநாறு ரூபாவுக்குக் குறையாமலும் மொத்தச் செலவம் இருபதாயிரத்துக்குக் குறையாமலும் இருப்போர் ரூபா 350 வரி கட்ட வேண்டும்.

*தாமவே தொழில் நடத்தும் இலங்கையர் கொடுக்கும் வரியிலும் பார்க்கச் சரியாக இரட்டை வரி தொழில் நடத்தும் இலங்கையரல்லாதார் பதிவு வரியாகக் கட்ட வேண்டும்.

ஆரம்பத்தில் யோசிக்கப்பட்டபடி கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தொழில் மசோதா மீண்டும் கொண்டுவரப்படமாட்டாது. ஏனென்றால் உத்தேச பதிவு வரி அதே விளைவுகளையே உண்டுபண்ணும்.

காணி வரி

விவசாயச் சொத்துக்களிலிருந்து வருமானம் பெறும் ஆட்கள் பின்வரும் அடிப்படையில் காணி வரி கட்டவேண்டும். வரி கட்டுவதற்கு குறைந்தபட்சம் 20 ஏக்கர் இருக்க வேண்டும்.

(1) 20 ஏக்கருக்குக் குறையாமலும் 50 ஏக்கருக்குக் கீழேயுள்ள காணிக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 5 ரூபா விகிதம் கட்டவேண்டும்.

(2) 50 ஏக்கருக்குக் குறையாமலும் 100 ஏக்கருக்குக் கீழேயுள்ள காணிகளுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 10 ரூபா வீதம் கட்டவேண்டும்.

(3) 100 ஏக்கருக்கு குறையாத காணி வைத்திருப்போர் தற்போதைய வரி—அதாவது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 15—ரூபா தொடர்ந்து கட்ட வேண்டும்.

1955 ல் வரிபற்றிய கமிகன் விற்பனை வரிபற்றி ஆலோசித்தது. நிர்வாகத்தில் சிக்கல் ஏற்படும் என்றதனால் இதனை நாம் ஏற்கவில்லை. எனினும் இவ்வரியை மாற்றியமைத்து மொத்த விற்பனை நிலையில் வசூல் செய்வது கூலபம். இங்கு உற்பத்தி யாகும் பொருளிலும் இறக்குமதிப் பொருளிலும் இது அறவிடப்படும்.

சமுகத்தில் பணம் படைத்த பகுதியினர் தியாகம் செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்தை நடவடிக்கை எடுக்கும்படி செய்யாது தம்மாலியன்றதைத் தாமே கொடுத்துதவ வேண்டும்.

ஞானம் வளர்த்த புதுவை

பாரதியின் யாழ்ப்பாணத்து சுவாமி யார் ?

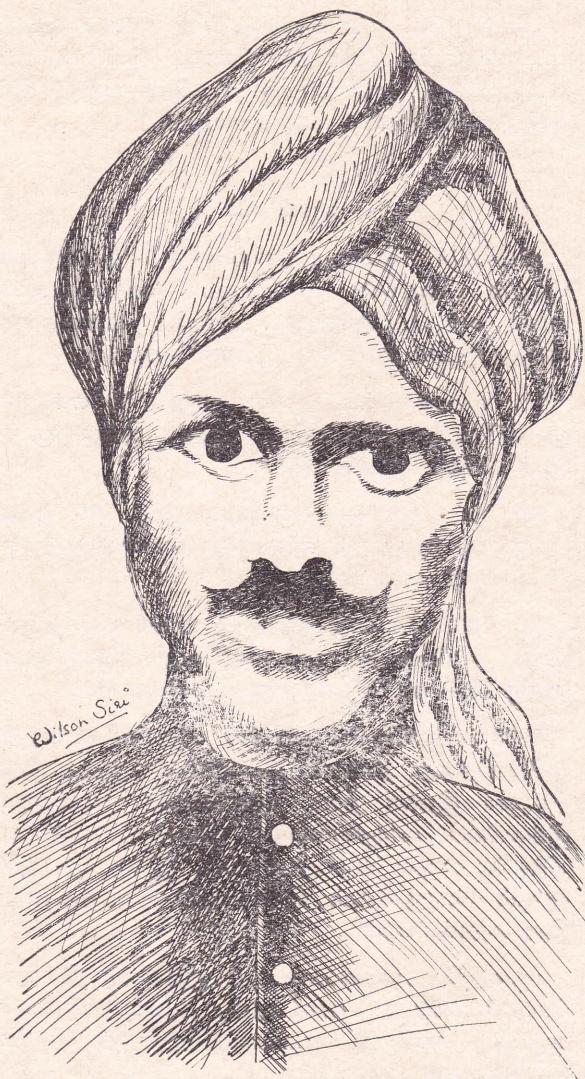
அ. ந. கந்தசாமி

[கம்பனுக்குப் பிறகு தமிழகத்தில் பிறந்து கவி மழை பெய்த மகாகவி பாரதியே என்பதில் இப் பொழுது அபிப்பிராய பேதமில்லை. 39 ஆண்டுகளே இவ்வுலகில் வாழ்ந்த அவர் பல நூற்றுக்கணக்கான தலைப்புகளில் பல ஆயிரம் கவிகளையும் வசனகவிதைகளையும் எழுதியிருக்கிறார். இது தவிர அவர் எழுதிய கட்டுரைகள், கதைகள் எவ்வளவு? அவர் எழுதிய மொழி பெயர்ப்பு நூல்களில் “பகவத்கிதை” மொழி

பெயர்ப்பு முக்கியமானது. பாரதி சமார் 19 வயதில் இருந்து தரமான படைப்புகளைச் செய்தார் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 20 ஆண்டுகளில் அவர் தமிழகத்திற்குத்தந்த படைப்புகளின் தரமும் பரப்பும் அளவும் பிரமிப்பை ஊட்டுகின்றன! அவர் தாகூரரைப்போல முதுமைக்காலம் வரை வாழ்ந்திருந்தார் என்றால் தமிழ்த் தாய் பாரகாவியம் பலவற்றைப் பெற்று இறும்பூது எதியிருப்பாள். பாரதியின் கவிதா விலாசம்தான் என்ன? தேசம், காதல், தத்துவம், அரசியல், சீர்திருத்தம், புரட்சி, இதிகாசம், கதை, கணவு, நீதி, வீரம், தியாகம் இவற்றில் எதுதான் பாரதியிடம் இல்லை? உலகத்துப் பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றைப் பற்றியும் அச்சமறச் சிந்தித்து அழுத்தமாய்ச் சொன்ன வர்கள் தமிழகத்தில் அவர் போல் வேறு யாரும் இல்லை. அவரிடம் புதுமை பொங்கியது. ஆனால் அப்புதுமை பழைமையின் போஷாக்கைப் பெற்று உறுதியோடு வளர்ந்த ஆரோக்கியமிக்க புதுமை. வேதகால ரிஷிகளின் கருத்துகளும், உலக மதங்களின் கருத்துகளும், இன்றைய அரசியல் தத்துவங்களிகளான மார்க்ஸ் போன்றவர்களின் கருத்துகளும், அவர் மனதை அப்படியே கவர்ந்த கண்ணன் காட்டிய வழியும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக காந்திய கருத்துகளும் சாந்தக் கருத்துகளும் அவர் எழுத்துக்களுக்குக் கலவை உரம்போல வளம் கொடுத்தன.

இத்தகைய மகாகவி வாழ்க்கையில் நடுப்பகுதியை எப்து முன்னரே இறந்துபட்டமை எமது துர்ப்பாக்கியமே. ஆனால் கிடையாததை என்னிடத் துன்புறுவதைவிட கிடைத்ததை என்னிட மகிழ்வதும், அதனைக் கண்ணபோல் காத்தலுமே மேல்.

கவி பிறந்த நன்னாள் செப்டெம்பர் 11 ந் தேதியாகும். இதனைத் தமிழ் கூறு நல்லுல

கெங்கும் விழாவெடுத்துப் போற்றும் வேலையில் மீல்ஸ்காவும் அவரது நினைவாகக் கீழ்க்கண்ட கட்டுரையை வெளியிடுகிறது.

இதில் கட்டுரையாளர் பாரதிபற்றிப் புதியதோர் பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறார்.]

மகாகவி பாரதியார் புதுவையில் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரது உள்ளத்தில் தேசிய ஞானத்துடன் ஆத்மீக ஞானமும் ஒனிவிட்டெரிந்தது !

கவிஞரின் உள்ளத்தில் ஆத்மீக விளக்கை ஏற்ற வைத்தவர்களில் மாங்கொட்டைச்சாமி என்னும் குள் ஓச்சாமி, கோவிந்தசாமி, யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி என்ற மூவரும் மிகவும் முக்கியமானவர்கள்.

அவர்களைப்பற்றிப் பாரதியார் தனது “பாரதி அறுபத்தாறில்” ஓரளவு விரிவாகப் பாடியிருக்கிறார். அவற்றை வாசிக்க வாசிக்க, செந்தமிழ்ச்சிவநெறியில் வாழையடி வாழையாகத்தோன்றி ஆத்மானம் கைவந்துவிளங்கிய சித்த புருஷர்களோ இவர்கள் என்ற எண்ணம்தான் நமக்குத் தோன்றுகிறது.

பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடியில் இருந்த புதுவை பிற நாடுகளில் சட்டத்தை மீறித் துப்பத் துக்காளானேருக்கு ஒரு புகவிடமாய் இருந்து வந்தது. புதுவையை தஞ்சமென வந்தவர்களில் கொலை, களவு, ஏமாற்று என்ற கொட்டி செயல் களைச் செய்து மக்கள் வெறுப்புக்காளானவர்களோடு, தேசுபக்தி என்னும் தூய ஆவேசத்தால் உந்தப்பட்டு அன்னியர் சட்டத்தை எதிர்த்து, சுதந்திர முழக்கஞ் செய்து மக்கள் மனதில் வீரபுருஷர் என்று இடம்பெற்ற புலரும் இருந்தார்கள்.

புதுவை அரசியல் வாதிகளில் ஒரு புதுமையை உண்டாக்கியது. இவர்களின் துடிதுடிப்பான அரசியல் வாழ்வு குறுக்க தறிக்கப்பட்டதும், வேக மிக்க அவர்களது உள்ளம் வேறு விசாரணை களில் சஞ்சாரம் செய்தது. அதின் பயனாக இவ்வுத்தமர்கள் பலரது உள்ளத்தில் ஞானதீபம் முகிழ்த தெழுந்தது.

இப்படிப் பட்டவர்களில் உலகப் புகழ் எதிய ஞானி வங்கத்துதித்த முனி புங்கவர் என்று போற்றப்படும் அரவிந்தரும், அவர் வழிநின்றேரும் முக்கியமானவர்கள்.

கவிஞர் பாரதியார் அரவிந்தரைச் சந்தித்தார். ஆனால் பாரதி தமிழ் மரபில் வந்ததாற் போலும் அரவிந்தர் அவர் உள்ளத்தை அதிகம் ஈர்க்கவில்லை. அவர் மனதை அப்படியே கொள்ளுகொண்டு புதிய தோர் ஆத்மீக வெறிகொள்ளச் செய்தவர்கள் முற் சூறிய குள்ளச்சாமி, கோவிந்தசாமி, யாழ்ப்பாணத்

துச்சாமி என்பவர்களே. பாரதியார் இவர்களைப்பற்றித் தான் ஞான ஆவேசத்துடன் பாடியிருக்கின்றார்.

இவர்கள் யார் ? அரவிந்தரையும், வ. வெ. சு. அய்யரையும் இன்னபிற்றரையும்போல் சட்டத்தின் பிடியில் இருந்து தப்பிப் புதுவை புகுந்து பின்னர் ஆத்மான பரிபாகம் பெற்றவர்களா ? அல்லது லௌகிக வாழ்வில் சட்டவிரோத குற்றங்கள் புரிந்து அருணகிரிபோல் பாபவாழ்வில் வெறுப் புற்று பரமேகதி என்று அவன் தான் புகுந்த வர்களா ? இம் மூன்று ஞானியர்களுள் கோவிந்தசாமி, குள்ளச்சாமி என்போர் எவ்வுரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைப்பற்றி எமக்குத் தெரிய வில்லை. ஆனால் மூன்றாமவராகிய யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி, ஈழநாட்டின் செந்தமிழ் வழங்கும் யாழ்ப்பாணத்தவர் என்றுதான் தோன்றுகிறது. எனவே இன்று யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரில் இருக்கும் ஒரே ஊர் வட இலங்கையின் புகழ்பெற்ற பிரதேசமேயாகும்.

இந்த யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புதுவை சென்று அங்கு வாழ்ந்த இம்மகானின் பூர்வாசிரமத்து இயற் பெயர் யாது ? இவர் எதற்காகப் புதுவையில் தஞ்சை மடைந்தார் ? இவை எல்லாம் கற்றவர் அறிய விரும்பும் விஷயங்களாம். இங்கும் புதுவையிலும் இந்த யாழ்ப்பாணத்து சவாமிகளை அறிந்த பல்லோர் இருப்பதும் கூடும். பாரதியார் புதுவையில் 1908 தொடக்கம் 1919 வரை சஞ்சரித்தார். அக்காலத்தில் அங்கு பயின்ற இத்தறவி யாவர் என்பதைத் தெரிந்தோர் அறிவிப்பின் மிக உபயோகமாய் இருக்கும்.

பாரதியார் இந்த யாழ்ப்பாணத்து சவாமியை தனது நண்பாகிய குவலைக் கிருஷ்ணமாச்சாரி யார்மூலம் அறியப்பெற்றார். இவரே பாரதியாரால் குவலைக்கண்ணன் என்று தமது கவிதை களில் குறிக்கப்பட்டவராவர். பாரதி அறுபத்தாறின் 12, 13 ம் பிரிவுகளில் கவிஞர் இச்சம்பவத்தைக் குறிக்கின்றார்.

12. யாழ்ப்பாணத்துச் சவாமியின் புகழ்

கோவிந்தசாமி புகழ் சிறிது சொன்னேன்.

குவலைத்தின் விழி போன்ற யாழ்ப்பாணத்தான், தேவிபதம் மறவாத தீர ஞானி

சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தியாவான்

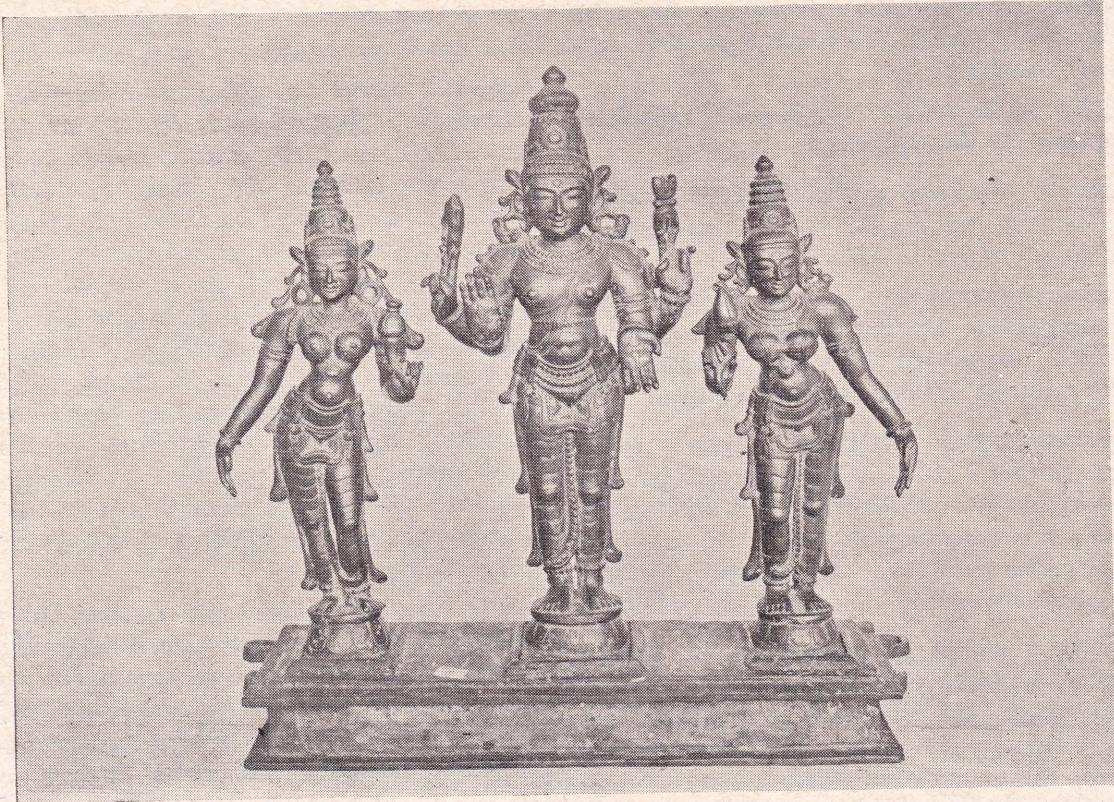
பாவியரைக் கரை ஏற்றும் ஞானத் தோணி

பரமபத வாயில் எனும் பார்வையாளன்

காவிவளர் தபங்களிலே மீன்கள் பாயும்

கழளிகள் சூழ புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்

(31 ம் பக்கம் பார்க்க)

கந்தமுகர்த்தம்

கல்லில் கடவுள்

கந்தமுர்த்தி வழிபாடு

திரு. ம. பெ. செல்வரத்தினம் அவர்கள்

கந்தப்பெருமானினப்பற்றி முதன்முதலாகக் குறிப் போடு சாந்தோக்கிய உப நிடதமாகும். இவ்வடை நிடதம் சனற்குமாரன் என்னும் ஞானவாரைனயே கந்தனெனக் கொள்கிறது. இவ்வகையில் கந்தப் பெருமான் தேவனாகப் போற்றப்பட்ட ஒரு ஞான வான் அல்லது தத்துவமிக்க தெய்வம் என ஆராய்ச் சியாளர் எண்ணினர். இன்னுஞ்சில் உபநிடதங்கள், கந்தனைத் தேவசேநைபதி என விதந்தேத்தின். ஞானவாரானுகிய சனற்குமானினக் கந்தனேடு ஒப்பிட்டுக் கூறிய சாந்தோக்கிய உபநிடதம் சனற்குமாரனை இன்னும் மேம்படுத்தவே இப்படி விதந்திருக்க வேண்டும் என்று கொள்வார் சிலர். இம்மாதிரி யில், வேறு பண்டைய காவியங்கள் கூறவில்லை.

வேத காலத்துக்குப் பிற்பட்ட காவியங்கள் கந்த ணைப் போர்வீரனாகவே போற்றுவதைக் காணலாம். அவ்வழிக்காலத்தில் 'கந்தனை யுத்தவீரனாகவும், ஞானுசிரியனாகவும் கொள்வதற்குக் காரணங்கள் உண்டு. சத்திரியத் தலைவர்கள் ரிஷிகளுக்கு ஞானத் தை உபதேசித்ததை உபநிடதங்கள் எடுத்துரைக் கின்றன. இருக்கு வேதகாலத்தில் சக்கரவர்த்தியே மேலான சேஞ்சிபதியாவான். காலாந்தரத்தில் அரசனது பொறுப்புகளும் கடமைகளுங் கூடவே சேஞ்சிபதி என்னும் பதவிக்கு வேறெற்றுவன் நியமனம் பெற்றனன். இருக்கு வேதகாலத்தில் யுத்த நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பாக விளங்கிய இந்திரன், பிற்காலத்தில் இப்பொறுப்புகளிலிருந்து வில

இத் தேவராசன் எனப்பட்டதைப் புராணங்களும், காப்பியங்களுங் கூறுகின்றன. இக்கால வெல்லையில் கந்தப் பெருமான் தேவ சேனைதிபதியாகப் போற்றப்பட்டமை புலனுகிறது. இந்திரன் தேவ சேனையை அசராரிப்பிருந்து காத்துக் கந்தனுக்கு மனமுடித்து வைத்ததையும் மகா பாரதன் கூறும். கந்தப் பெருமானைப்பற்றிய பிற குறிப்புகளைப் பகவத்கீதையும், பதஞ்சவிமுனிவாது விளக்கவரைகளுந் தந்துதவிகளின்றன. சேனைத் தலைவர்களில் தாம் கந்த ணென வாசதேவன் பகவத்கீதையில் தெரிவிப்பதி விருந்து, அக்காலத்தில் கந்தப் பெருமான் மேலாகக் கொள்ளப்பட்டமை வெளிப்படையாகிறது. பகவத்கீதை தோற்ற எவ்வளவோ காலத்துக்கு முன்பே, ஆதித்தர்களிடையே விண்ணுவும், உருத்திரர்களிடையே சங்கரரும் பெற்ற பெருமதிப்புப் போன்று, கந்தப் பெருமான் யுத்த லீர்களிடையே பெரிதும் போற்றப்பட்டனர் என்பது புலனுகிறது.

உப நிடதம், பகவத்கீதை, பதஞ்சவியார் விளக்கவரை முதலியவற்றால் கந்தவழிபாடு, அவெக்சாண்டர் மகாசக்கரவர்த்தியின் படையெடுப்புக்கு எவ்வளவோ காலத்துக்கு முன்பே இந்தியாவில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதென்பது வெளிப்படையாகிறது.

“ மிருச்சகடிகை ” என்னுங் காவியத்தையாத்த சூத்ரகன் என்னும் வட மொழிக்கவிஞன், இந் நாடகக் காட்சிகளை உஜ்ஜவினி நாட்டைச் சுற்றியே அமைத்தனன். நாடகபாத்திரமாகிய கள்வென்றாலும் வன் தமது தொழிலில் முற்படுமுன், தேவசேனைதி பதியாகிய கந்தனையே தமது குலதெய்வமென வணங்கிச் செல்லச் செய்தனன். கவிஞர் 3 ம் நூற்றுண்டில் மகாகவிஞன் காளிதாசன் குமாரப் பெருமான் உற்பத்தி என்னும் குமார சம்பவத்தைப் பாடினன். இக்கவிஞனுடைய மேகதாதம் என்னுங் காவியத்தில், வனவாசகத்திலிருக்கும் லீரனேருவன் தம்மை நீண்தது துயரும் மனையாளுக்கு மேகங்களிடஞ் செய்தி அனுப்பியதாகக் கவிஞர் பாடி னர். அப்படிச் செல்லும் மேகங்களை உஜ்ஜவினி நாட்டில், தேவகிரியில் கோயில் கொண்டருளியிருக்குங் கந்தப் பெருமானை வணங்கிச் செல்லச் செய்தனர். வட இந்தியாவில் யோதயர் என்ற பழங்குடிகள் கந்தப் பெருமானை வணங்கியதைக் கீழ்ப்பஞ்சாப் பிரதேசத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்கள் தெரிவித்தன. கந்தப் பெருமானை ஆறு முகப் பொலிவில் இம்மக்கள் வழிபட்டதை ஆறு முகன் திருக்கோலத்தைத் தாங்கிய யோதய நாணயங்கள் காட்டின. இந் நாணயங்கள் சமுத்ரங்குப் பதன் வட நாட்டுக்குப் படையெடுத்த காலத்தில் வழக்கிலிருந்ததை கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன.

தொடர்ந்து ஆராயுமிடத்து, இத்தெய்வம் மயிலை வாகனமாகக் கொண்டமையாலும், கானவர் மகளாகிய வள்ளியைத் திருமணம் புரிந்தமையாலும் இத் தெய்வத்துக்கென அமைந்த ஆலயங்கள் மலையுச்சி யிலிருப்பதாலும், இவ் வழிபாட்டுக்கும், புராதன சோலை, விருட்ச, சர்ப்ப வழிபாட்டுக்கும் தொடர் பிருத்தல் புலனுகிறது. இந்தியாவின் வடபாலில், இமய மலைச்சாலை இப்பெருமானின் உற்பத்தியே விலும், இவ்வழிபாடு இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு மேல் தென்னாட்டில் விருத்தியடைந்து உச்ச நிலையடைந்தது. கந்தப் பெருமானே பூர்வீக தமிழ் மக்களின் ஆதிதெய்வமாய் விளங்கினன் என்றும், பின்னர் தமிழ் மக்கள் தெற்கு நோக்கிச் செறிந்த காலத்தில், இவ் வழிபாடு தென்நாட்டில் பிரப விக்கம் அடைந்ததென்றும் கூறுவர், ஆரய்ச்சியாளர். ஆரியர், ஸ்கைதியர், மொங்கோலியர், ஹன் படையெடுப்புகளால் திராவிட மக்கள் தெற்கு நோக்கிச் செறியவும், இவ்வழிபாட்டை இப்படையெடுப்பாளரும் அனுஷ்டித்தனர் என்றுங் கூறுவர், ஆராய்ச்சியாளர். வட நாட்டிலோவெனில் வேதகாலத்துத் தெய்வங்களாகிய இந்திரன், வருணன், அக்கினி முதலான சிவன், விண்ணு வழிபாட்டுக்கு வழி விட்டன போன்று கந்தவழிபாடும் இடந்தெரியாமல் மறைவெய்திற்று.

தென் நாட்டில் கந்தப் பெருமானை முருகன், சுப்பிரமணியன், வேலாயுதன் என வழங்கி வெசு விமரிசையாக வழிபாடியற்றுகின்றனர். கந்தப் பெருமானுக்கு என எழுந்த ஆலயங்கள் பெரும்பாலும் மலையுச்சியில் தாபிக்கப்பட்டன. தென்னிந்தியாவில் திருத்தணி, பழனி, திருப்பரங்குனரம், குன்றக்குடி முதலிய மலைப் பிரதேசங்களில் முருகப் பெருமானுக்கென நிர்மாணிக்கப்பட்ட தலங்கள் சரித்திரப் புகழ்பெற்றவை. தென் னிந்தியாவில், கடலோரத்தில் திகழுந் திருச்செந்தூர் சேத்திரமும் மிக விசேடம் பெற்றது. 8 ம் நூற்றுண்டில் நக்கீர முனிவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட திரு முருகாற்றுப்படை தென்நாட்டில் முருகப் பெருமானுக்கென எழுந்த சேத்திரங்களைப்பற்றியே கூறுகிறது. திருமுருகனுக்கெனப் பொலியும் திருப்பதிகளைத் திருப்பரங்குனரம், திருச்சீரலையாய், திருவாவினன் குடி, திருவேரகம், பழமுதிர்ச்சோலை என வும்; மலைநாட்டுத்தெய்வம் எனக் குறிப்பிட “ குன்றுதோருந்குமான் ” எனவும் புகழ்ந்தேத் தினர். திருமுருகன் அருள் பெற்ற நக்கீர், கந்தப் பெருமானது திருவுவதாரம், திருவிளையாடல் கள் முதலிய குறித்து மிகவிரிவாகவும், மிக அலங்காரத்துடனும் கந்தப் புராணங்களும். அசரர்

தலைவருகிய சூரபன்மன், தமது சகோதரர்களாகிய சிங்கமாசூரன், தாரகாசரன், முதலியவர்களோடும் அசமுகி யென்னும் சகோதரியோடும் சேர்ந்து தேவர் களையும், ரிஷிகளையுந் தன்புறுத்தினரென்றும், இத் துயரைத் தாங்கலாற்றுத் தேவர்கள் சிவபிரானை வேண்டி நின்றனர் என்றும், தேவர்களைக் காத்து இரட்சிக்கவே சுப்பிரமணியர் தோற்றினர் என்றும் புராணங் கூறும். சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ணினின்று தோற்றிய அக்கினிப் பொறியானது சரவணப் பொய்கையை அடைந்ததும் ஆறுகுமாரர்களானதும், இக்குமாரர்கள் கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டதும், பார்வதி தேவியாரால் அனைக்கப்பட்ட குமாரர்கள் ஒன்றானதுமான பல சம்பவங்கள் கந்த புராணத்தில் இடம் பெறுகின்றன. இவ்விதத்தில் தோன்றிய ஆறுமுகக் கடவுளேதான் சூரபன்மாவை எதிர்த்துக் கொல்லப் புறப்பட்டனர். இவ் யுத்தத்தில் வீரமகேந்திர புரி யைத் தமது அரணைக் கொண்டு நின்ற சூரபன்மா தோற்று, உயிர் நீத்துச் சேவலும் மயிலுமாக மாறினன. இப்படி உருக்கொண்ட மயிலை வாகனமாகவும், சேவலைக் கொடுயிலுங் கொண்டனன், ஆறுமுகச் செவவேள். இத்திருக்கிளையாடல்களும், இவையுணர்த்தும் உண்மைக் கருத்துக்களையும் நினைந்து துதிக்க வருடாவருடம் ஐப்பசி மாதத்தில் கந்தசஷ்டி விழாவெழுத்துக் கொண்டாடுவர் தமிழ் மக்கள். இவ்விழாக்காலங்களில் கந்தபுராணப் படிப்பும் விசே. ஆராதனையும் நடைபெறும். கந்தப் பெருமானது திருவுருவங்கள் நிற்கும் பாவனையிலும், இருக்கும் பாவனையிலும் அமைக்கப்படுகின்றன. ஒரு சில ஒரு முகத்துடனும், வேறு சில ஆறு முகங்களுடனுஞ் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இன்னுஞ் சில, இரு கரங்களுடனும் வேறு சில நான்கு அல்லது பன்னிரண்டு கரங்கள் கொண்டு பொலி கின்றன. ஒரு தனிப்பட்ட உருவங்கள் ஒரு சக்தி யுடன் அல்லது இரு சக்திகளுடன் திகழ்கின்றன. சிற்சில ஆலயங்களில் கந்தப் பெருமான் உபநயனம் பெறுத் துமாரங்கத் திகழ்வதைக் காணலாம். வேறு சில ஆலயங்கள் முருகனை அழகும், சௌந்தரியமிக்க யெனவன புரஷ்டாகக் காட்டுகின்றன. நிற்கும் உருவங்கள் இரு கரங்களுடனும், வீற்றிருக்கும் உருவங்கள் நான்கு கரங்களுடனும் அமைய வேண்டுமென்பது சிற்பவிதி. மயில்வாகன ஆரூபாய் இவ் வூருவம் அமைகில் ஆறு, எட்டு அல்லது பன்னிரண்டு கரங்கள் கொண்டு விளங்கும். வீற்றிருக்கும் மூர்த்திகள் வழிபாட்டுக்கும், நிற்கும் மூர்த்திகள் உற்சவ காலத்து எழுந்தருளிகளாகவும் பெரும் பாலும் கொள்ளப்படுகின்றன. மயில்வாகன ஆரூப மூர்த்திகள் தியானத்துக்கென அமைந்த மூர்த்திக்

ளாகவுங் கருதப்படுகின்றன. இரு கரமுடைய மூர்த்தி கள் சாத்தீகத்துக்கும் நான்கு கரமுடையவை ராஜத் துக்கும், நான்கு கரங்களுக்கு மேற்பட்டவை தாமத குணத்துக்குஞ் சின்னமாக விளங்குகின்றன. முக்கண் களும், ஆறு கரங்களுமுடையராய் மயில்வாகன ஆரூபாய், கரங்களில் வாள், கத்தி, தண்டாயுதந் தாங்கிய மூர்த்தியைச் சுப்பிரமணியரெனச் சிற்பசாரம் பிரஸ் தாபிக்கும். பிராமச்சாரியக் கோலத்தில் சடாமுடியும், பூநூல் அணிந்து கெள்பீனத்துடன் கொண்ட தோற்றத்தையே சிற்பசங்கிரகம் என்னும் வடமொழி நூல் கூறும். கந்த மூர்த்திகள் இரண்டு, நான்கு, ஆறு அல்லது பன்னிரண்டு கரங்களுடனும், ஒன்று அல்லது ஆறு முகங்களுடனும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று வகுக்கிறது காசியப்பசிலப் என்ற வடமொழி நூல். பெரும்பாலுங் கரங்கள் சக்தி, அம்பு, வாள், சக்கரம், பாசம், மயிலிறகு, கேடயம், வில், கொழு, ஜெபமாலை முதலிய சின்னங்களைத் தாங்கும். முற்பு இருகரங்கள் அபயவரத முத்திரையைக் காட்டும். கந்த மூர்த்திகள் இரு கரங்களுடன் மாத்திரம் அமையும்போது ஒரு கரத்தில் சேவல் கொடியும், மறுகாத்தில் வேலாயுதமும் பொலிந்து விளங்கும். சர்வ சாதாரணமாக அமைந்த உருவம் சடானள சுப்பிரமணிய உருவமாகும். இவ்வருவம் பன்னிரண்டு கரங்களில் சின்னங்களையும் ஆயுதங்களையும் தாங்கிப் பொலியும். இவ்வருவம் பொலி வில் வேல, அம்பு, வாள், சக்கரம், பாசம் முதலிய வலது கரங்களிலும், மயிலிறகு, சேவல், வில், கேடயம், கொழு முதலியன இடது கரங்களிலுங்காணலாம்.

முற்பு இரு கரங்கள் அபய வரத முத்திரையைக் காட்டுகின்றன. பெரும்பாலும், இம் மூர்த்தி மயில்வாகனத்தில் வீற்றிருக்கும். இரு புறங்களில் ஜெய, விஜய என்ற இரு வீரர்கள் அல்லது வள்ளி, தெய் வானையாகிய இரு சக்திகள் பொலிகின்றன. திருச்சிராப்பள்ளியில், குமாரபுரம் என்னும் ஆலயத்தில் மயில்வாகன ஆரூபாய் அமைந்த குமாரப் பெருமான் தோற்றம் மிகக் அழகுப் பொலிவடன் திகழ்கிறது. இம் மூர்த்தி, ஒரு திருமுகமும், நான்கு கரங்களுடனும், வள்ளி, தெய்வானையாகிய இரு துணைத்தெய்வங்களை இரு மருங்கிலும் கொண்டு விளங்குகிறது. தில்லைச் சிதம்பரத்திலைமைந்த கந்தப் பெருமானது, திருவுருவம் மூன்று முகங்களும் பிரத்தியட்சமாகத் தெரியவும், பத்துக் கரங்களும், மயில் வாகனத்தின் மீது வீற்றிருந்து தாரகளையும் அரக்கர்களையும் எதிர்க்கும் கோலத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(31 ம் பக்கம் பார்க்க)

எங்கள் ஊர்

முதலைக்குடா

கே. பொன்னம்பலம், முதலைக்குடா, கி. மு. ச. காரியதாசி

நாலா பக்கமும் கடல்குழந்து ஆரவாரித்துக் கொண்டிருக்க எதற்கும் அஞ்சாமல் இறுமாப்புடனிருக்கும் இலங்காபுரியை இணையற் ஒன்பது மாகாணங்களாகப் பிரித்துள்ளார்கள் நம்மக்கள். இந்த ஒன்பது மாகாணங்களுள் கீழ் மாகாணமு மொன்றாகும். கீழ்மாகாணத்தில் மட்டக்களப்புப் பகுதியின் வாவிக்கு மேற்குக் கரையில் பட்டணத் திற்கு எட்டுக்கல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது இச் சிறு கிராமம். மூன்று பக்கங்களும் வயல் நிலங்களாலும் ஒரு பக்கம் வயல் நிலங்களுக்கு நீர்ப் பாய்ச்சும் கிராமக் குளத்தாலும் சூழப்பட்டுள்ளது.

இடப்பெயர் :—மட்டக்களப்பு வாவி மட்டக்களப்பி விருந்து செல்லும்போது இக்கிராமத்தின் எல்லையில் ஏற்பட்டிருக்கும் முதற்குடாவாக இருப்பதினால் மட்டக்களப்பில் முதல் முதல் குடியேறிய தமிழர் இந்தியாவிலிருந்து வந்து மன்முனையென்னும் வாவிக்குக் கிழக்கே குடியேறினார்கள். இவர்களைப் பிறர் படையெடுத்து வந்து வலிகுறைத்தமை காரணமாக வாவியைக் கடந்து மேற்கேயுள்ள இக்கிராமத்தில் முதற் குடியேறியமையினாலும் இக்கிராமத்திற்கு முதற் குடாவெனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. தற்போது இதனை “**முதலைக்குடா**” என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

எல்லைகள்.—இக்கிராமத்தின் வடபுறம் முழுமையும் சேஷுக்பற்று என்னும் வயல் நிலங்களும் மட்டக்களப்பு வாவியின் முதற் குடாவும், கிழக்கே மகிழ்ச்சி தீவும் மட்டக்களப்பு வாவியும், தெற்கே கிராமக்குளமும், கொக்கொட்டிச்சோலை என்னும் கிராமமும் மேற்கே முனைக்காடு என்னும் கிராமமும் மட்டக்களப்பு வாவியின் ஓர் கிளையும் இக்கிராம எல்லைகளாகவுள்ளது. இங்கு வசிப்பவர்கள் யாபேரும் இலங்கைத் தமிழ்ப் பேசும் தமிழர் சைவ சமயிகள். கமத்தொழிலை கடைத்தேறும் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள்.

இடவிசேஷம்.—இக்கிராமம் குறிஞ்சாத்திவு; நடுத்தெரு; தாழையடித்தெரு; என முப்பிரிவுகளைக் கொண்டதும் மன்முனை தென் எரிவில் போரதீவுப் பகுதிக் காரியாதிகாரியின் எல்லைக்குட்பட்டதாகும். முற்காலத்தில் இங்குள்ளார் கமச்செய்கையில் ஈடுபட்டும், மட்டக்களப்பு வாவியில் மீன்பிடித்தும் தங்கள் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்தும் வந்த

னர். அக்காலத்தில் மக்கள் சுகாதாரப் பழக்க வழக்கங்கள் குறைந்தவராய் இருந்தமையால் காட்டுக்காய்ச்சல், பாண்டு நோய், தொற்று நோய்கள், சிசுமாணம் முதலியன் இப்பகுதியில் அதிகாரித்து ஏராளமான மக்களை மானச்செய்தன. ஆனால் இன்று அரசாங்கத்தினரின் முயற்சியாலும் மக்களின் சீர்திருத்தத்தினாலும் இந்நோய்கள் இருந்து இப்படியான மறைந்து போயின.

முன்னேற்றம்.—இக்கிராமத்தின் மத்தியில் பாலையடிவிநாயகர் ஆலயமும், கண்ணகி கோயிலும் மெதடில் மிஷன் மத்திய கலவன் பாடசாலையோன்றும், அரசினர் மாவித்தியாலயமொன்றும், கிராம முன்னேற்றச் சங்கமும், சூட்டுறவுப் பண்டகசாலை, ஜனசமூக நிலையம், பொது வாசிக்காலைபோன்ற இத்தானங்கள் நிறுவப்பட்டு கிராம அபிவிருத்திக்காக உழைத்து வருகின்றன. நடை, உடை என்பவற்றில் இங்குள்ளார் சமீப காலத்தில் சிறிது முன்னேற்ற மடைந்திருக்கின்றனர்.

ஜனசமூகம்.—இங்குள்ள மக்களைனவரும் “**முக்குகர்**” சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களேயாவர். “**கற்பின் தெய்வமாகிய கண்ணகியைக்**” குலதெய்வமாகக் கொண்டு வணங்குவார்கள். எந்த விஷயத்தைத் தொடங்கினாலும் கடவீல் வணங்கியே ஆரம்பிப்பார்கள். கமத்தைவிட எந்தத் தொழிலையும் மதிக்கமாட்டார்கள். பொது விஷயங்களிலும், கோயில் விஷயங்களிலும், சாலு, வாழ்வு ஏற்படும் நேரங்களிலும் தங்களுள் இருக்கும் எவ்வித வித்தியா சத்தையும் மறந்து ஒன்றுசேர்ந்து விஷயங்களை நடத்துவார்கள்.

முற்காலத்தில் தமிழ் அரசு படிப்படியாய் அருகிப் போகச் சிங்கள இராசாக்களினாலேயே ஆளப்பாடுள்ளனர். சிங்கள இராசாக்கள், கண்டியிலிருந்து பிரதானிகள் மூலம் ஒவ்வொர் கிராமத்திலும் வன்னிமை, நிலமை, போன்ற அதிகாரிகளை நியமனம் செய்து வருடம் ஒரு முறை வந்து வரியறவிட்டுச் சென்றனர். கிராமங்களில் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் திறமையாகக் கடமைகள் செய்ததின் பயனுக்க் கண்டியாசர்கள் வயல் நிலங்களை இனுமாக அதிகாரிகளுக்கு வழங்கினார்கள். இவ்வயல்கள் சேவகம் செய்து பெற்றபடியால் சேவகன்பற்று என்னும் பெயருடன் இக்கிராமத்திற்கு வட கிழக்குப் புறம்

முழுமையும் பரந்துகிடக்கின்றது. (பற்று—பலவயல் கள் சேர்ந்த தொகுதி) இங்குள்ள வயல் சொந்தக் காரரைப் போடியார் என்றே அழைப்பார்கள் (உ.ம.) முத்தையப்போடி, கந்தப்போடி, கண்ணுப் பணிக்கப்போடி, குமாரசுவாமிப்போடி, கந்தையப் போடி, கதிராமப்போடி, இப்போடியார் என்னும் சொல் “படி” யென்ற சிங்களச் சொல்லின் தீரிபேயாகும். சம்பளத்தை சிங்களத்தில் படி யென்று கூறுவர் படிகொடுப்பவர் படியார் என்று அழைக்கப் பட்டார். (உ.ம) கந்தன்படி; கந்தப்போடி, இங்குள்ளார் கிராமத் தலைமை, வட்டவிதானை ஆசிரியர், போன்ற உத்தியோகத்தில் கடமையாற்றுகின்றனர்.

ஆடை ஆபரணங்கள்.—இங்குள்ள கிராமமக்கள் ஆண்கள் மகரவேப்படி, சாயவேப்படி, உடுத்து கோத்து வங்கித்துவாய், துப்பட்டிச்சால்வை தரித்துக் கொள்வர், அரைஞான்கொடி, சவடிக்கொடி, போன்றவற்றை அரையிலும், காறையென்ற ஆபரணத்தை கழுத்திலும் அணிவர். சிலர் காதில் வெண்டுக்கடுக்கன், நாட்டுக்கடுக்கன், கற்கடுக்கன், போன்ற ஆபரணங்களையும் போட்டுக்கொள்வர். பெண்களைப் போலவே ஆண்களும் முடியை வளர்த்துக் கட்டிக் கொள்வார்கள். பெண்கள் சாயச் சேலை, மகரச் சேலை, சோமன், உடுத்து முழங்கை மூடிய சட்டை போட்டுக் கொள்வர். சவடிக்கடுக்கன், மொட்டைக் கடுக்கன், உருக்குமணி, காதுப்பு, அண்ணக்கொப்பு, என்பவை வற்றைக் காதிலும், கொண்டைப்பு, கொண்டை மாலை, கொண்டைக்கம்பு, மயிர்மாட்டி, கண்ணகிரி, போன்ற வற்றைத் தலையிலும், உட்கட்டு, வயிரமுனிக்கோவை, பஞ்சாயித் மனிக்கோவை, முத்து துறுண்டை, தட்டுமெனிக்கோவை, அஶ்சமனிக்கோவை, சவடிக்கொடி, தாவிக்கொடி, முதலை ஆபரணங்களைக் கழுத்திலும் பூட்டுக்காப்பு, வெள்ளிக்கடையன், பொன்கடையன், முத்துத்தரிசி, கொலிசிக்காப்பு, பட்டணங்காப்பு, கைக்கூடு போன்ற அணிகளைக் கையிலும் தண்டை, பாதசரம், முத்துக்கரைன, விரல்பீலி போன்ற நடக்களைக் காலிலும், ஆபரணங்களாக அலங்கரித்துள்ளனர். தற்போது நாகரிகத்திற்கேற்றதாய் ஆடைகளையும், ஆபரணங்களையும் அணிவதற்கு இக்கிராமமக்கள் ஆரம்பித்து விட்டனர்.

திருவிழா.—இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகராலயத்தில் கார்த்திகை மாசத்தில் விநாயகர் விரலிம் ஆரம்பமாகி இருபத்தொரு நாட்களுக்கு வெகு தமரிசையாக பூசைகள் நடைபெறும். அவ்விராத காலங்களில் இவ்வூர் மக்கள் ஆண்களும், பெண்களும், பக்தி சிரத்தையோடு விரதம் பிடித்து கோயி

லுக்குச் சென்று வணங்குவார்கள். மார்க்கிமாதத் தில் வரும் திருவெம்பாவை பத்துநாளும் திருவிழாக்கொண்டாடி திருவெண்பாவைப் படித்துக் கடைசித்தினமாகிய திருவாதிரைத் தினத்தன்று பொற்கண்ணமிடித்து சவாமியைத் தேரில் வீதி வலமாகக் கொண்டு பக்தர்கள் காவடிகளாடியும், பக்திப் பாடல்கள் பாடியும், சவாமியைக் கொண்டு தீர்த்தமாடுவார்கள். பின்னர் பொன்னாஞ்சலில் சவாமியாரை அமரச்செய்து, பொன்னாஞ்சல் வெண்பாக்களைப் பாட இரண்டு சிறு பெண்குழந்தைகள் ஊஞ்சலை இருபக்கங்களிலும் நின்று பக்தியோடு ஆட்டப்பக்தர்கள் வணங்குவார்கள். கண்ணகி ஆலையத்தில் வைகாசி மாதக்தில் வரும் பூரணையாகிய விசாக தினத்திற்கு முன் ஏழுநாட்களும் விசேஷ பூசைகள் பக்தியோடு விமரிசையாக நடத்தி வழக்குரையோடு படித்து கடைசி நாளாகிய பூரணையில் அம்மனை வீதிவெம் கொண்டுவந்து குளிர்ச்சி வெண்பாக்கள் பாடித் தீர்த்தமாடுவார்கள். இக்காலங்களில் கிராமம் முழுமையும் சுத்தம் செய்தும் மச்சமாமிசம் உண்ணதும் பக்தியோடு அம்மனைச் சென்று வணங்குவார்கள். கிராமத்தில் நோய் துன்பங்கள் ஏற்படும் காலங்களில் கண்ணகி யம்மனையத்தில் தேங்காயடித்துத் தேர்த்திருவிழா நடத்தி வெற்றிக் கொட்டு முறித்தும், வயந்தன்கூத்து, நாடகக்கூத்து முதலியவற்றை இராக்காலங்களில் கிராமத்திலுள்ள வீடுகள் முழுவதிற்கும் அம்மனைக் கொண்டு சென்றும் நாடகங்களை நடாத்தியும் கட்டுப்பாடுடன் ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் பக்தியோடு வணங்கியும் சுத்தமாக இருந்தும் நோயைப் பரவவிடாது தடுப்பார்கள். இக்கிராமத்தில் இவ்விழாவை பிரதானமாகப் போற்றுவார்கள். அயல் கிராமத்திலுள்ளவர்களும் இதில் விசேஷமாகப் பங்குபற்றுவார்கள்.

வினையாட்டு.—நிலா நாட்களிலும், கோயில் திருவிழா, சமயத் திருவிழாக் காலங்களிலும், விசேஷ நாட்களிலும், ஆண்களும், பெண்களும் கூடிச் சந்தோஷமான முறையில் பொழுதைக் களிப்பர். ஆண்கள் கோலாட்டம், ஊஞ்சல், கிளித்தட்டுமெறித்தல் வாரடித்தல் போன்ற வினையாட்டுக்களிலும், பெண்கள், கும்மி, கெந்தியடித்தல், பூச்சக்கோடு, பீங்கான் கோடு, கொடுக்காடுபிடித்தல், கலியாணம் கூறல் போன்ற வினையாட்டுக்களை வினையாடி மகிழ்வார்கள் இக்கிராம மக்கள் அனைவரும் ஒரேசாதியத்தினர். பிறவேற்றவர்கள் அங்கு வந்து கல்ப்பதற்கு இடம் வைப்பதில்லை. எக்காலத்திலும் ஒரு தாயின் குழந்தைகளைப்போல் வேற்றுமையில்லாதும் ஒன்றுப்பட்டவராகவே சீவியத்தை நடத்துவார்கள்.

பனைமரம்

திரு. எஸ். ஜே. குணசேகரம்

பனை மரத்தைப் பற்றிய தனது கட்டுரையில் பேர்க்கூன், அதன் எண்ணாற்றெரு உபயோகத்தை எடுத்து விளக்கும் தமிழ்ப் பாட்டொன்றை மொழி பெயர்த்து எழுதியுள்ளார். அப்பாட்டு பனை மரத் தை “கஸ்ப மரம்” அல்லது “உயிர் அளிக்கும் மரம்” எனக் குறிப்பிடுகிறது. மக்கள் கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி, தாகத்தைத் தணிப்பதற்கும், நோய் களை அகற்றுவதற்கும் உபாயங்கள் தேடி அல்லல் பட்டிருக்கும் காலத்தில், அவர்கள் சிவனைக் பிரார்த்தித்து, மக்களுக்கு உணவு அளிக்கவும், மக்கள் குலத்தை சீரோங்க வைக்கவும் கூடிய சக்திவாய்ந்த தேவ தருவான் பனை மரத்தை பெருமளவில், தமிழ் நாட்டில் உண்டாகும் படி அருளுமாறு வேண்டிக் கொண்டார்கள் என்பது ஐதீகம். சிவனும் அவர்களுக்கு அருள்பாவித்து, பிரம்மதேவனுக்கு அவ்விதம் செய்யுமாறு கட்டளை பிறப்பித்தார்.

இந்தியாவைப் பொறுத்த அளவில் பனைமரங்கள் பல இடங்களிலும் பரந்திருந்தாலும் அவை தென் இந்தியாவிலும் வட இலங்கையிலும் மாரத்திரமே, பெரும் அளவில் காணப்படுகின்றன. நாட்டில் பஞ்சம் உண்டாகும் காலங்களிலும், நெற் பயிர் குன்றிய காலங்களிலும், பட்டுனிப் பேயை விரட்டி அடிப்ப தற்கு அவை மக்களுக்கு கூறு துணையாக இருந்தன.

“இலங்கை” என்னும் தனது நூலில் ரெனென்ற “கிழங்கு” என்ற பெயர் கொண்ட பனம் வேர்களை பருத்துத்துறையிலிருந்து கொழும்புக்கு பெருந்தொகையில் அனுப்பப்பட்டதையும், அக்கிழங்குகள் தென் இலங்கைச் சந்தைகளில் விரும்பி வாங்கப்படும் ஓர் அருஞ்சவைப் பொருளாக விளங்கியமை பற்றியும் எடுத்துக்கூறுகிறார்.

ஓல்லாந்தாது ஆட்சிகாலத்தில் காய்ந்த பனங்கிழங்குகளிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் மாவு மிகவும் உயர்வாக மதிக்கப்பட்டது. இலங்கையில் இருந்த ஓல்லாந்து நாட்டு உத்தியோகத்தர்கள், இம்மாவின் அருஞ்சவை காரணமாக, அதைத் தம் நாட்டில் உள்ள நன்பர்களுக்கு அனுப்பும் ஓர் சிறந்த பொருளாகப் பாவித்தார்கள்.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பிரித்தானியர் களின் ஆட்சியில் யாழிப்பாணப் பொருட்களில் 10,000 அந்தர் பனம் பாணி வருடாவருடம் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு பதனிடப்பட்டுவந்தது. கரும்பி லும் பார்க்க சொரசொரப்புத்தன்மையில் பனம் பாணி கூடுதலாகக் காணப்பட்டது. பனம் சீனி

பெரும் அளவில் கடலூரிலிருந்தும் சென்னையிலிருந்தும் ஏற்றுமதியாகப்பட்டது. இலங்கையில், பனம் பாணியை பெரும் அளவில் பதனிடுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாதமை பற்றி ரெனன்ற வருத்தம் தெரிவிக்கிறார்.

பனை மரத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் பொருட்களான அதன் இலைகள், பழங்கள், கள்ளு, மரம் முதலியன வும் அவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட பாய்கள், பெட்டிகள், விசிறிகள் செய்யும் குடிசைக் கைத்தொழில்களும், அவற்றை தென் இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்தலும், இலங்கையின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள தமிழ் நாட்டையே மையமாகக் கொண்டிருந்தன.

பனை மரத்திற்கு தாலம் என்னும் இன்னேர பெயரும் உண்டு. சிங்களத்தில், தமிழ் சொற்களான “தாலம்” தையும் “குழை”யையும் சேர்த்து “தலக்கொள்” என்று வளங்குகிறார்கள்.

பனந்தோப்புக்களை உடைய கிராமம் ஒன்று கண்டிமாவட்டத்தில் இருக்கிறது. பனம் ஓலைகளிலிருந்து பாய் இலைப்பதில் திறமை வாய்ந்த தென் இந்தியத் தொழிலாளர் இங்கு ஆதியில் குடியேற்பட்டிருக்கலாம் என்று ஊகிப்பதற்கு இது இடமளிக்குறது. இப்பகுதி இப்பவும் “பாங்கொல்ல” என்ற பெயரால் அளைக்கப்படுகிறது. இச்சொல் தமிழ் சொற்களான “பனம்” மும் “கொல்லை” யும் சேர்ந்த திறிபே ஆகும். அவனுர் மக்கள் இப்பொழுது அரசாங்க உதவியுடன் பாய் இளைக்கும்தொழில் திரும்பவும் உயிர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

யாழிப்பாணக் குடாநாட்டில் பெருகிவரும் சனத் தொகைக்கு வசிக்குபதற்கு இடமளிக்கும் நோக்கத் தோடும், கட்டப்படும் புதிய லீகுளக்குத் தேவையான மரங்களை பெறும் நோக்கத்திற்காகவும் சமீப காலத்தில் பெரும்பயன் தரும் இப்பனை மரங்கள் மிகப்பெருந் தொகையில் வெட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஆதலால் பனைவளர்ச்சிக்கு உகந்த பிரதேசங்களான வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் பனம் கொட்டைகளை நாட்டி பனை மரங்களை வளர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைக் கூடிய சீக்கீர்த்தில் எடுக்கவேண்டும். எம் நாட்டு இளைஞர்களின் அறிவும் ஆற்றலும், பனையோடு சம்பத்தப்பட்ட தொழில்களை பூர்ணத் துவம் பெறும்படி செய்வதில் உபயோகப்படுத்தல் வேண்டும். அதன் சாறு, பழம், கிழங்கு போன்ற வகைளை பிரயோசனமாகவும் இலாபகரமாகவும் பயன்படுத்துதல் வேண்டும்.

நாகம்மாள் தேர் இழுத்தல்

காவலூர்க் கவிஞர் ஞா. ம. செல்வராஜன் எழுதிய “நயினைத் தபால்” என்னும் கவிதை நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.

நயினைத் தேர் நாகம்மாள் வருடந்தோறும் தேர்த்திருவிழாவன்று இவ்வழகை இரத்தில் பவனி வருவது பக்த கோடிகளுக்குக் கண்கொள்ளாக காட்சியாகும்.

கண்ணிகள்

வாருங்கள் வாருங்கள் பக்தர்களே—தாயை
வணங்கி வாழ்த்தித் துதித்திடுவோம்
சேருங்கள் சேருங்கள் பக்தர்களே—ஓன்று
சேர்ந்து சொற்தேரை யிழுத்திடுவோம்

கூடியே ஒன்றுக நின்றிடுவோம்—கரம்
கூப்பி அம்பாளை மன்றுடிடுவோம்
பாடி மகிழ்ந்து கொண்டாடி அனைவரும்
பக்தியாய்த் தேரை யிழுத்திடுவோம்
அம்பாளின் செம்பாதம் கிட்டிடுவோம்—மன
தன்பாகத் தேர்வடந் தொட்டிடுவோம்
நம்பாலுறும் பலவெம்பினி தீர—நம்
நாயகித் தேரை யிழுந்திடுவோம்

வார்முரசங்கள் அடித்திடுவோம்—தாயை
வாழ்த்திச் சங்கீதம் படித்திடுவோம்
ஊர்முழுந்கூடி எங்கள் நாகேஸ்வரி
ஊர்ந்திடுந் தேரை யிழுத்திடுவோம்
ஆலவட்டங்க ளெடுத்திடுவோம்—எம்
தன்பான் நெஞ்சைக் கொடுத்திடுவோம்
கோலமுடனிளாம் வாலவயோதிபர்
கூடியே தேரை யிழுத்திடுவோம்
வெண்சாமரை கொண்டு வீசிடுவோம்—எங்கள்
வேதனையைத் தாய்க்குப் பேசிடுவோம்
எண்சாணுடம்பு இருக்குமட்டுந் தாயார்
ஏறிடுந் தேரை யிழுத்திடுவோம்.

சந்தனங் குங்குமனு சாற்றிடுவோம்—நறுஞ்
சவ்வாது பன்னீரை ஊற்றிடுவோம்
பந்துசன ரொருமித்து வந்தேகூடிப்
பற்றியே தேரை யிழுத்திடுவோம்.

கற்பாத் தீபங்கள் காட்டிடுவோம்—இரு
கையைநீட்டி அருள் கேட்டிடுவோம்
அற்புதமாக அழகா யமைந்திட்ட
ஆணிப்பொற்றேரை யிழுத்திடுவோம்

காணிக்கை நேர்த்தி கொடுத்திடுவோம்—செடில்
காவடி தோளி லெடுத்திடுவோம்
தோணித்துறை தங்கும் நாகம்மாள் தோண்றிடுந்
தூய பொற்றேரை யிழுத்திடுவோம்.

ஓருபாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பார்
கள். “நயினைத் தபாலி”ன் நயத்திற்கு ஒரு எடுத்
துக்காட்டாய் மேற்கண்ட கண்ணிகளை நாம் வெளி
யிட்டிருக்கிறோம். விருத்தங்களும் கீர்த்தனைகளும்
கண்ணிகளும் அடங்கிய இந்நூலில் கவிஞர் செல்வ
ராஜனின் பக்தி உணர்வையும் நன்கு காணக்கூடியதா
யிருக்கிறது. எனிய சொற்கள், அழகுதமிழ், சுர்
வீடும் அணியலங்காரம் என்பன கொண்ட இச்சிறு
நூலைப் பெற விரும்புவோர் கவிஞர், ஞா. ம.
செல்வராஜன், ஊர்காவற்றுறை என்ற விலாசத்
துக்கு எழுதவும். விலை குறிப்பிடப்படவில்லை.]

கொழும்பு முகத்துவாரத்தில் ஈசுவ பக்தர்கள் ஆடியமாவாசைத் தீர்த்தமாடுகின்றனர்

ஆடி அமாவாசை

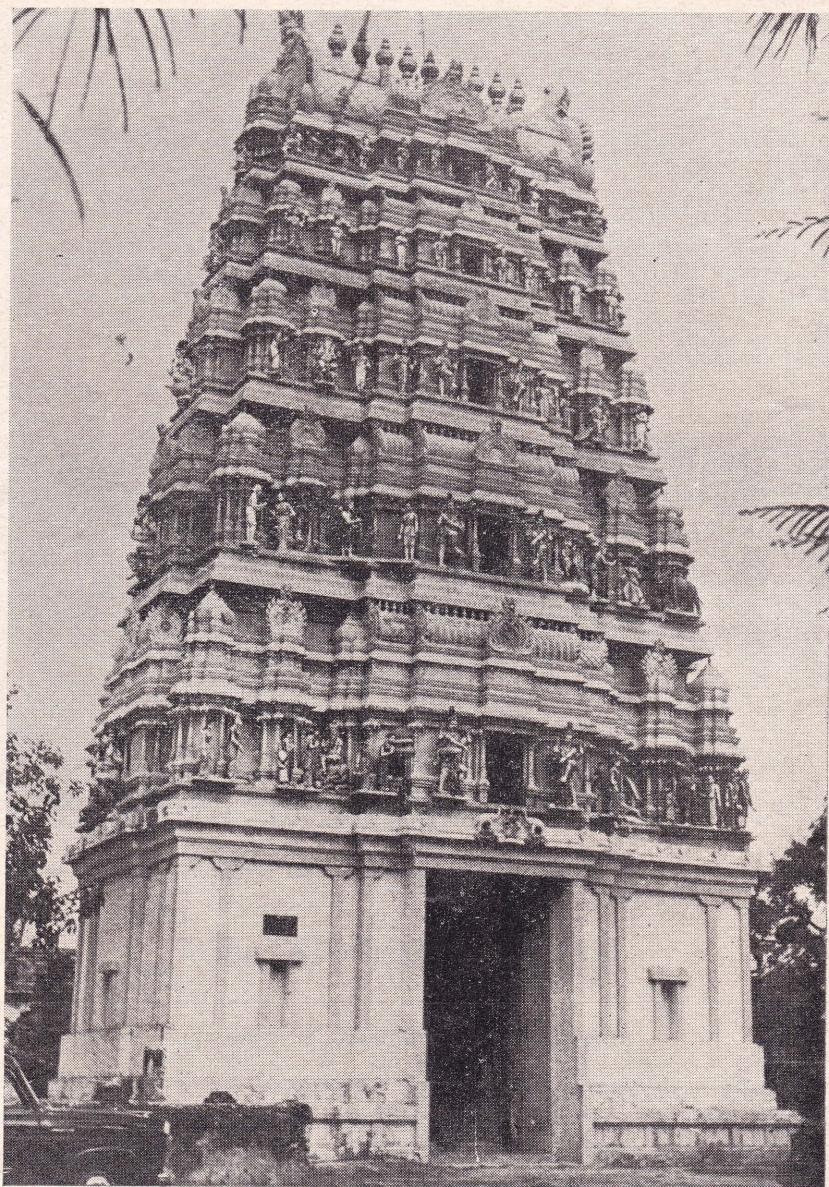
பண்டிதர் த. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்

அமாவாசை என்றால் நம் சமயத்தவர்களுக்கு மிகவும் பயச்சி உண்டாகின்றது. ஆடி அமாவாசை சௌவர்களுக்கும் வைணவர்களுக்கும் ஒரு முக்கியமான தினம். பிதுர் வழிபாட்டைக் குறிக்கும் ஒரு புண்ணியமான சிரார்த்த தினமாகும்.

திதி என்பது சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் உள்ள தூரத்தை—பாகத்தைப் பூறிப்பிடும் ஒரு சொல். அமா என்றால், ஓரிடத்தில் பொருந்தியது (குலிந்தது அடுத்தது) என்று பொருள். ஒரு இராசியில் சூரியன் சந்திரன் இருவரும் சேர்ந்து உறவாகும் வாசியான நாள் அமாவாசி எனப்படும். வானமன்றத்தில் தமது அளப்பு வேலையை, சிருஷ்டியின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே தொடங்கிய இருவரும் அமாவாசை நாளிலென்றுதான் ஒருங்கு கூடுகின்றனர்.

சூரியனும் சந்திரனும் ஒரே பாகையில் பூமிக்கு நோக வரும்பொழுது அமாவாசைத் திதி உண்டாகும். சந்திரன் சூரியனிலிருந்து பிரிந்து பூமியைச் சுற்றி வருகின்ற மார்க்கத்தில் பூமிக்கும் சூரியனுக்கும் 180 வது பாகையில் வரும்பொழுது பெளர்ன்வித் திதி நிகழும்.

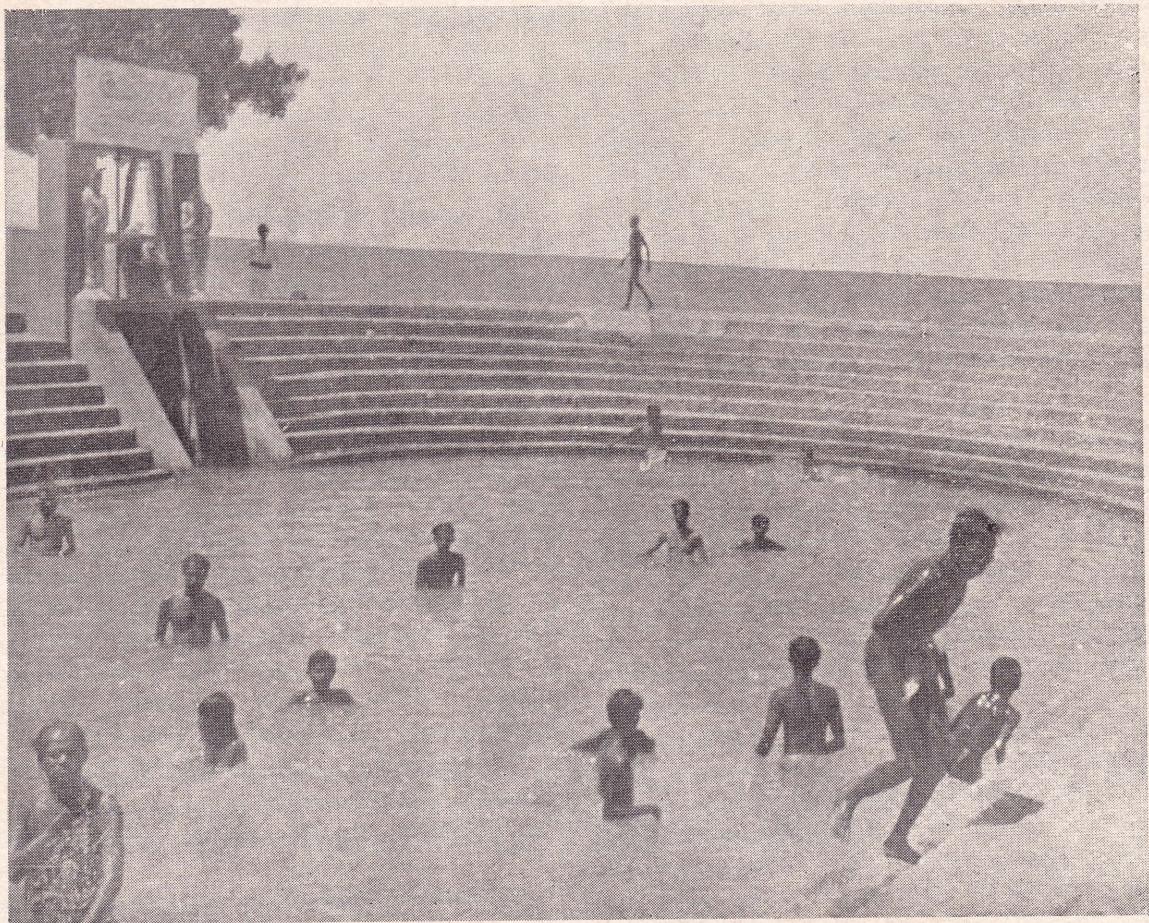
திதிகள் பூர்வபக்கத் திதிகள் அபரபக்க திதிகள் என இருவகைப்படும். அமாவாசைக் கடுத்த பிரதமை முதல் பெளர்ன்மி இறுதியாகவுள்ள 15 திதி களும் பூர்வ பக்கமென்பதும். பெளர்ன்மைக் கடுத்த பிரதமை முதல் அமாவாசையில் இறுதியாகவுள்ள 15 திதிகளும் அபரபக்கமெனப்படும். பூர்வ பக்கம் அபரபக்கம் என்பன முறையே சுக்லபக்கம், சீர்ஷ பைக்கம், வளர்பிறை, தேய்பிறை எனவும்படும்.

மாணிப்புரம் கந்தசவாமியார் ஆடியமாவாசையன்று கிரிமலையில் தீர்த்தமாட எழுந்தருளுவது வழக்கம்.
இக்கோயிலின் வானளாவிய மேலைக்கோபுரம் இது.

அமாவாசையின் கருத்தை ஞானமுறையிற் கவ னித்தலும் நல்லது. சூரியன் ஞானகாரகன், ஆத மகாரகன் ஆவான். சிராணிகளின் ஆத்ம அமைப்பு சூரியனற்தான் நிகழ்கின்றது. ஆண்மை, ஆற்றல், பராக்கிரமம், வீரம் தீரம், தவம் யாவும் சூரியனு லேயே தோன்றுகின்றன.

சந்திரன் மனத்திற்கு அதிபதி. மகிழ்ச்சி, தெளி ந்த அறிவு, உற்சாகம் இன்பம் முதலியன சந்திர னல் அடையத்தக்கன. இத்தகைய சூரியசந்திரர் இருவரும் ஒரு ராசியில் சஞ்சிக்கும் நாள் புனித மான நாள். உயிர்களின் சகபோகமாகிய மாறுதலை யணர்த்தும் நாள். சகல தேவர்களும் அமாவாசை

கோவிலுக்குப் போகுமுன்னர் தீர்த்தமாடிப் போதல் இந்துக்களின் மரபுவழிவந்த ஓர் புனித முறையாகும். விட்டுக் கிணத்தில் குளிக்க நேரமில்லாது செல்வர்களுக்கு உதவுமுகமாக சகல இந்துக்கோவில்களுக்கும் அருகில் கேள்கினும், தீர்த்தங்களும் இருத்தல் கண்கூடு. ஆடி அமாவாசையன்று கிரிமலை நீருற்றில் பக்தர்கள் நிராவுவதைப் படத்தில் காண்க.

யின் அதிபர்களாவர். அன்று நோன்பு நோற்றல், விரதங்காத்தல், சிறந்ததும் இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சி யளிப்பதும், பெருமை தருவதுமான நன்னோகும். இன்னும், நமக்கு இரண்டு சரீரங்கள்—சீவதேகங்கள் உள்ளன. அவை, தூலசரீரம் ; சூக்குமசரீரம் ; குண சரீரம் எனப்படும். நமது உடம்பு தூல சரீரம். இது தூலகாயம், தூலதேகம், புறவடல் எனவும்படும். ஆயுள் முடிவில் முன்னுடல்விட்டு மற்றொரு உடம்பெடுத்தற்கு ஏதுவாயிருப்பது அருவுடம்பு. இது சூக்கும காயம், சூக்கும தேகம், உள்ளுடம்பு எனவும்படும்.

இவற்றுள் தூலசரீரமானது, பஞ்ச பூதங்களாலும் பரினமிக்கப்பட்ட உருட்டம்பு. சூக்கும சரீரமாவது தன் மாத்திரைகளைந்தும் அந்தக் காணங்கள் நான்கும்கூடிய மனோய கோசத்தினால் அமைந்தது அருவுடம்பாகும்.

ஓருவர் இரக்கும்போது தூலசரீரம் அழிந்துபோகும். சூக்கும சரீரம் அழிவதில்லை. அவை சரவ சங்காரகாலத்திலே அல்லது முத்தி நிலையிலாவது அழியும். ஒரு உயிர் தூலசரீரத்தை விட்டு நீங்கும் போது சூக்கும சரீரதோடு செல்லும். அங்ஙனஞ்சென்ற உயிர், பூமியிற் தான் புரிந்த வினைகளுக் கேற்ப இன்பதுன்பங்களைச் சுவர்க்க நரகத்தில், அநுப

விக்கும்போது அச்சுக்கும் சர்ம் அதற்கென்றே ஒரு சரித்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. அது பஞ்ச பூதங்களின் சாரங்களினுல் ஆக்கப்பட்டது. ஆதவின் அது பூதசாரசர்ம் எனப்படும். தேவ சர்ம் எனப்படுவது அதுவேயாகும். நாகத்தில் துண்பங்களை அருபவிக்கிற சூக்கும் சர்மாமும் அதற்கென்றே ஒரு சரித்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றது. அது நோய் கொண்டதாயும், எவ்வகைத் துண்பங்களையும் தாங்கவல்லதாயும் இருக்கும். அது யாதஞ்சர்ம் எனப்படும். இவ்விதம் அருபவித் துத் தொலையாமல் எஞ்சி நின்ற (பிராத்துவ) வினைகளினுலேயே மீண்டும் பூமியில் வந்து பிறக்கும்.

இறந்தவர்களுடைய தூலவடம்பும், சூக்கும் வடம்பும், பிறவிக்குக் காரணமாக, விணையுமென்பட்ட வெல்லாம் தகனக்கிரியை, அந்தியேட்டி இவற்று நீங்கிவிடும். அபுத்திபூர்வமாச் செய்தன அந்தியேட்டி, தகனக் கிரியைகளால் மாறும். புத்திபூர்வமாகச் செய்தன அருபவித்தேயாக வேண்டும். உயிர், சபின்மகரணம் (பிதிர்பூசை) என்னுங் கிரியையினுலே சிவலோகத்தையடையும். அங்கு பிதாவினுடைய உயிர் ஸ்கந்த சொருபமாக இருக்கும். பாட்டனுடைய உயிர், சண்பத்திலே சண்ட சொருபமாக இருக்கும். முப்பாட்டனுடைய உயிர் கண்தீச பதத்திலே கண்த சொருபமாக இருக்கும். இவர்களுக்குத் தலைவர்களாக ஸ்கந்த, சண்ட, கண்தீதர் என்னும் மூவர் அதிதெய்வங்களாக விளங்குவர். இவர்கள்தான் பிதிர் தேவதைகள் என அழைக்கப்படுவர். இவர்களைப் பிரதிசெய்து வழி படுவதுதான் சிராத்தம் எனப்படும். நிருவான தீட்சை பெற்றவர்களுடைய பிதுர் தேர்கவன் ஈசர்; சதாசிவர்; சாந்தர் எனப்படும்.

மண்டலங்கள், சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம், மேக மண்டலம் பூமண்டலம் எனப் பலவகைப்படும். இறந்தபோன உயிர்கள் தாம் செய்த புண்ணிய பாவத்திற்கேற்பச் சுவர்க்க நரகங்களையடைவனும் முத்தியடைவனவுமன்றிச் சில உயிர்கள் உடனே ஒரு நால் தேகத்தை எடுப்பனவுமாகவும் இருக்கும். அன்றி அவை இறக்கின்ற கால நேரங்களைப் பொறுத்ததாக; உயிர்களை நற்பதவியடையச் செய்த லுக்குச் சிராத்தம் இன்றியமையாததாகும்.

சூரியனும் சந்திரனும் ஒன்றுபட்டுப் பூமிக்கு நேரே நேர்படுஞ் சமயமே இதற்கு மிகவுங் சிறந்தது. ஓவ்வொரு அமாவாசையும் பிதிர்கருமத் திற்கு விசேஷமானது. எனினும் ஆடி அமாவாசை மிகவும் புனிதமும் விசேஷமானதாகும். தை அமாவாசையும் சிறந்தது. எனெனில் சூரிய

மண்டலத்துக்குக் குப்பாலுள்ள இடம் பிதிர்களுக்குரிய இடமாகும். இது பிதுர்லோகம் எனப்படும். வடக்கு நோக்கிச் சஞ்சிக்கும் சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சிக்கும் ஆரம்பகாலம் ஆடிமாசமாகும். ஆகவே ஆடி அமாவாசை பிதிர் தருப்பணத்திற்கு மிகவும் சிறந்த காலமாகும்.

அமாவாசை பெளர்னியி நாட்களில் கடல் தீர்த்தமாடுதல் மிகவும் நல்லது. கடல் நீரை, நமது பாபத்தைக் கழுவும் பரிசுத்த நீராகவும், இறைவனது அருள் நீராகவும் நினைந்து காலன் சென்ற பிதிர்களை எண்ணி அவர்களது பாவத் தைப் போக்கி அவர்களுக்கு முத்தியளிக்கும் வண்ணம் இறைவனை வேண்டி நீராடல் வேண்டும்.

உடல் நலத்தின் பொருட்டும் கடல் நீராடுதல் நன்மையாகும். அமாவாசை பெளர்னியி நாட்களில் கடலின் நிலையும் நமது உடலின் நிலையும் மாற்றமடைகின்றது. கடல் நீராடுவதனால் அநேக உள்ரோகங்களும் புற்றோகங்களும் சொஸ்தமடைகின்றன. நீராடினால் சர்ம் சத்தமாகின்றது. ஆரோக்கியம் உற்சாகம் என்பன உண்டாகின்றன. மன ஒரு மைப்பாடும் மனப்பரிசுத்தமும் உண்டாகின்றது. அதிக பசியுண்டாகின்றது. ஆதவின் இடையிடையே கடல் நீராடுதலும் அவசியமாகும்.

“காலத்துறை உடலத்துறை தலையற்றுன நாளில் கோலக் குய மடவார்த்தமைக் கூடின்மல டாவர் மாலிக்கொரு கோயில் செயின் அதுவும் வெகு பாடாம் நாலத்தவர் வழிபோமின் நலமுய திடாரவமே பயன்”

என்ன வரம் வேண்டும்?

(21 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஓப்புக்கொள்ளுகின்றன. மகாத்மாவாகிய மாணிக்க வாசகரும், “என்னானம் இல்லாதேன் இனப்ப பெருமானே, அஞ்சானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே” என்று பாடியிருக்கிறார்.

தமது சிற்றறிவினால் ஆராய்ந்து ஆண்டவனிடம் சர்யான வரங்கேட்க்குழடியுமா என்று முயன்றார் நம்மை விட அறிவிற்கிறந்த ஒரு பெரியார். அவர் ஆராய்ந்து முடிவு கட்டி ஆண்டவனிடம் கேட்டவரம் இதுகான “புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உண்ணடி என்மனத்தே வழுவா திருக்கவரம்தர வேண்டும் இவ்வையகத்தே.”

மனித அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் இதைவிடச் சிறந்தவரம் ஆண்டவனிடம் கேட்கயிருப்பதாகத் தெரி யவில்லை.

என்ன வரம் வேண்டும்?

திரு. ஆர். கே. சண்முகநாதன், கொழும்பு.

“திழரென்று உங்கள் முன் கடவுள் தோன்றி எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கும்” என்று நான் பலத்தடவை பலரைக் கேட்டுப் பார்த்தேன். “எல்லோரும், இன்புற்றிருக்கும்” வரங் கேட்கப்போவதாகப் பலர் சொன்னார்கள். வேறு விதமாகப் பதில் சொன்னவர்களுமார்.

“நானே நடை பெறப்போகும் குதிரைப் பந்தயத் தில் வெற்றிவரும் மூன்று குதிரைகளின் பெயரை சொல்லுங்கள் கடவுளே” என்று வரங்கேட்பேன் என்றார் ஓர் ரேஸ் அன்பர்.

“கடவுள் ஒரு கற்பனை, இல்லாத கற்பனை கடவுள், நம்முன் தோன்றுவதாகப் பேசுவது அதைவிட அச்டுக் கற்பனை” என்று ஏங்கி அடித்தார் எல்லாந் தெரிந்த பிரகஸ்பதி.

“கடவுள்” என்ற சொல்லுக்கு “உள்ளத்தைக் கடந்தது” என்பது பொருள். கடவுள் உண்டு-இல்லை என்ற விவாதம், மக்கள் குலம் ஆரம்பித்த காலத்திற்குத் தொங்கி இன்று வரையில் முடிவடையாமல் இருக்கும் ஒரு சிதம்பர ரகசியம். “பல் இயல் நெறியில் பார்க்கும் பரம்பொருள் என்ன யார்க்கும் இல்லை-உண்டு என்று நின்ற இடையினுக்கு இடுக்கண்செய்தார்” என்கிறார் கம்பர். காட்சிப் பிரமாணத்தினால் “கடவுள்” இல்லை என்றும், அனுமானப் பிரமாணத்தினால் “கடவுள்” உண்டு என்றும் அபிப்பிராயபோத முடியோர் வாதாடுவதைப் போன்று சீதையின் இடைக்கு தோழியர் துன்பம் விளைவித்தனர் என்பது இதன் கருத்து. புலவர்கள் பெண்களின் இடையை “தூடியிடை” “நூலிடை” “கொடியிடை” என்று வர்ணிப்பது மரபு. கம்பன் இதையெல்லாம் மீறி “மருங்கில் நங்கை” என்று சீதையை வர்ணித் திருக்கிறான். அதாவது சீதைக்கு இடையே கிடையாதாம். இதனை “உயர்வு நவிற்சியரி” என்று அணியிலக்கணப் பண்டிதர்கள் சொல்லுவார்கள். இல்லாதயிடைக்கு மேகலாபர்ணம் தேவையில்லை என்பது காட்சிப்பிரமாணத்தால் வாதிக்கும் தோழியர் கட்சி, கண்ணுக்குத் தோன்றுவிட்டாலும் உடலுக்கு ஆதாரமாக ஒரு இடை யிருந்து தான் ஆகவேண்டுமென்பது அனுமானப்பிரமாணத்தால் வாதாடும் சேடியர் கட்சி, அனுமானப் பிரமாணத்தால் வாதாடும் தோழியர்கள் சீதையின் இடைக்கு, மேகலாபர்ணம் மாட்டுவதும் காட்சிப்

பிரமாணத்தால் வாதிக்கும் தோழியர்கள் அதைக் கழற்றுவதுமாக சீதையின் இடைக்குத் துன்பம் விளைவித்தார்களாம்.

“கண்ணால் கண்டதும் பொய்” என்பதற்கு இந்த உலகமே சாட்சி. நம்முடைய கண்களுக்குத் தட்டையாகத் தெரியும் இவ்வுலகத்தை உருண்டை வடிவமானது என்று வானசாஸ்திரிகள் நிரூபித திருக்கின்றனர். ஜம்பொறிகளால் நாம் அறிபவையெல்லாம் நிச்சயமான உண்மைகள் என்று சொல்வதற்கில்லை. விட்டில் பூச்சி கண்ணுக்கு அடிமையாகி விளக்கின்றும், பாம்பு செவிக்கு அடிமையாகி மகுடியின் உதவியால் பிடாரணிடமும், (பாம்புக்கு செவி உண்டா இல்லையா என்ற வாதம் இங்கு வேண்டாம்) மீன் நாக்கிற்கு அடிமையாகி தூண்டிலின் உதவியால் செம்படவனிடமும், கவரிமான் ஸ்பரிசு உணர்ச்சிக்கு அடிமைப்பட்டு வேடனிடமும் (கவரிமான் மரங்களினாடே ஒடும்போது இலைகள் போன்ற மெல்லிய பொருள்கள் ஏதும் அதன் மேலில் உராயுமானால் அந்தச் சுகத்திலீடுபட்டு தன்னை மறந்து அங்கேயே நின்று விடுமாம்.) தேன்வண்டு மூக்கிற்கு அடிமையாகி மலர்கள் குவியும் நேரத்தில் அதனுள் அகப்பட்டும் அழிவாதக நம் முன்னேர்கள் சூறியிருக்கிறார்கள். இது நம் ஜம்பொறிகளின் அறியாமையை விளக்க எடுத்துக்கொண்ட உதாரணங்கள்.

கற்பனை என்பது கடவுளைப்போல வரையறுத்து சொல்லமுடியாத கடினமான விஷயம். கற்பனை என்றால் பொய் என்று ஒரு சிலர் விளக்கம். இனி பொய் யென்றுலென்ன மெய்யென்றுலென்ன? என்று பார்ப்போம். பொய்கலவாமல் மெய் சொல்லமுடியுமே தவிர, மெய்கலவாமல் பொய் சொல்லமுடியாது என்பது தர்க்க நியதி. பொய் வளரும், தேயும் தன்மை யடையது. ஆகையால் நிரந்தரமானது-நிச்சயமானதல்ல. இந்த உலகம் அழிப்புந் தன்மையடையது. ஆகையினால்தான். “இதுபொய்யான உலகம்” என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவருார்கள். அழியும் தன்மையடைய உடலை தகுதிபற்றிவந்த மங்கல வழக்காக மெய் என் பார்கள். (மரணமடைந்ததை சிவபதம் அடைந்தாரென்றும், இடுகாட்டை நன்காடு என்றும் தாவி இழந்ததை, தாவிபெருகிற்று என்றும் சொல்வது போல) இந்த மங்கலவழக்கை நீக்கிவிட்டல் உலவின் சரியானபெயர் பொய்.

சாத்தன் கறுப்பாக வாந்தி யெடுத்தான், சாத்தன் காகம்போல் கறுப்பாக வாந்தி யெடுத்தான், சாத்தன் காகம்காகமாக வாந்தி எடுத்தான் இப்படியாகப் பொய்வளரும். தமிழ் நாட்டில் சிலகிராமங்களில் வேகமாக வளருவதை “பாம்பு வளர்த்தி” என்பார்கள். இதன் கருத்து என்ன வென்றால் அரைமுழுப்பாம்பை ஒருவன் கண்டு மற்றவனுக்குச் சொல்ல அவன் அவை ஒரு முழுமாக்கி வேறு பேர்வழிக்குச் சொல்ல இப்படி ஒவ்வொருவர் வாயிலாக அந்த அரை முழுப்பாம்பு நீண்டு கொண்டே போய் ஒன்பது முழுப்பாம்பாக மாறிவிடும். இராமவிங்க சுவாமிகளும் “பொய்வளரும் நெஞ்சினர்கள் காணுத காட்சியே” என்றார்.

“குதிரை முட்டை இருக்கிறது என்று ஒருவர் சொன்னால்” இது சுத்த முழுப்பொய் என்று சொல்லத்தோன்றும். உண்மையில் இது முழுப்பொய்யல்ல. குதிரை யிருப்பதும் மெய், முட்டையிருப்பதும் மெய், குதிரையிட முட்டையென்று, குதிரையையும் முட்டையையும் இணைக்கும் தொடர்பே பொய், ஆகவேயிது முழுப்பொய்யல்ல. குதிரை முட்டையென்றால், ஒரு அம்சமே இதில் பொய் இருக்கிறது. உங்களால் மெய்கலவாத முழுப்பொய் சொல்லமுடியுமா என்று முயன்று பாருங்கள்.

கற்பனை என்ற மாத்திரத்தில் பொய்யென்று தத்துவர்தியாக உதாசினம் செய்து விட முடியாது.

- (அ) நேற்று நான் கடவுளைக் கண்டேன்.
- (ஆ) இது உன் கற்பனை.
- (இ) கற்பனையில்தானே கடவுளைக் காணமுடியும்.

மேற்கண்ட சாரப்பட பெர்னூட் ஷாவின் நாடக மொன்றில் ஒரு சம்பாஷனை வருகிறது. இது ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தகுந்தது. சேக்கிழார் எழுதிய பெரிய புராணத்தில் பூசலார் என்ற ஒரு நாயனார் வருகிறார். அவர் தனது கற்பனையால் கடவுள்கு ஒரு மனக்கோயில் கட்டுகிறார். அதே சமயத்தில் அரசனும் ஒரு கற்கோயில் கட்டுகிறார்; இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் முடிவடைகின்றன; சிவபெருமான் கற்பனைக் கோயிலுக்கே முதலில் எழுந்திருகிறார்.

இந்தக் கதை பொய்யா மெய்யா கடவுள் உண்டா இல்லையா என்பது இங்குவாதமல்ல. சேக்கிழார் கடவுள் பக்தர் என்பதில் எந்த ஆராச்சிக்காரருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. கடவுள் பக்தர் எவரும் கடவுள் பொய்யை விரும்புகிறவர் என்று ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். சேக்கிழாரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. பூசலாரின் மனக்கோயில் கற்பனை என்பதனால் பொய்யானது என்று சேக்கிழார்

கருதியிருப்பாரானால் நிச்சயமாக இறைவனை அந்தக் கோயிலில் குடிகொள்ள விட்டிருக்க மாட்டார். அரசனது கற்கோயிலவிட பூசலாரின் கற்பனைக்கோயிலே மெய்யானது என்பதுதான் சேக்கிழாரின் கருத்தாயிருக்க வேண்டும். இதனால் தான் “மனக்கோயிலான்” என்று பக்தர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள்.

மக்கள் எத்தனையோ கங்குகரையில்லாத விஷயங்களைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் இதில் ஒன்றை மட்டும் நீக்கிவிட்டால் மற்றக் கண்டுபிடிப்புக்கள் அத்தனையும் ஒன்றுக்கும் உதவாமல் போய்விடும். எல்லாக் கண்டு பிடிப்புகளுக்கும் கருவுலமாக இருப்பது “மொழி”. மொழியை நம்மிடமிருந்து நீக்கி விட்டால் ரெயில் வண்டி ஓடாது, ஆகாய விமானம் பறக்காது, ரேடியோ இயங்காது, சந்திர மண்டலப் பிரயாணம் நின்று விடும். இத்தனை சக்திவாய்ந்த மொழி கற்பனையிலிருந்து உதயமானது “யானை” என்று என் யானைக்குப் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்? என் பூனை என்று இருக்கக்கூடாது. முதன் முதலில் எவனுடைய கற்பனையிலோ யானைக்கு ஒரு பெயர் தோன்றியிருக்கலாம். அது திரிந்தோ திரியாமலோ “யானைக்கு”, யானை என்ற பெயரே நிலைத்துவிட்டது.

மேல் நாட்டில் ஒரு நகரத்தில் இரண்டு நண்பர்கள் சந்தித்தார்களாம். “எதைவேண்டுமானாலும் இந்த ஊரில் இருபத்து நாலு மணி நேரத்துக்குள் பிரசித்தப்படுத்த என்னால் முடியும்” என்றார்ம் ஒரு விளம்பரவித்தை தெரிந்த நண்பர். சரி “குயில் (Quiz) என்ற சொல்லைப் பிரசித்தப்படுத்தும் பார்ப்போம்” என்று சவால் விட்டாராம் மற்ற நண்பர். “குயில்” என்றால் என்ன? என்று அந்த நகரத்து மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் கேட்கும் விதமாக விளம்பரப்படுத்தி விட்டாராம் விளம்பர நண்பர். “குயில்” என்றால் ஒரு பொருளுமில்லாத ஒரு சொல். இப்பொழுது “குயில்” என்ற சொல் “புதிர்” என்ற பொருளில் ஆங்கிலத்தில் நிலையான இடம் பெற்றுவிட்டது.

சிலசமயம் பொய்யையும் மெய்யையும் சீர்தாக்கி சிந்தித்து முடிவு செய்வதே கடினம். தேன்வண்டாக உருமாறி தேனைச் சுவைப்பதாக ஒருவர் ஓர் கனவு காணுகிறார். இவர் கனவில் தேனைச் சுவைத்தது மெய்யா பொய்யா. கனவில் தேனைச் சுவைத்தது கனவு கண்டவரா? தேன்வண்டா? இவற்றிற்கு, விடை சொல்லுவது சபலமல்ல. கயிற்றைக் கண்டு பாம்பு என்று மயங்கிறவனுக்கு, மயக்கம் தெளியும்வரை அது பாம்பா? கயிறு? மயக்கத்தில் அவன் கயிற்றைப் பாம்பென்று சொன்னால் அவன் சொல்லுவது பொய்யா? மெய்யா? உண்

மையில் இதில் மெய்யுமில்லைப் பொய்யுமில்லை. கயிற்றைப் பார்த்து ஒருவன் கயிறென்று சொன்னால் இதிலும் பொய்யுமில்லை மெய்யுமில்லை. “யானைக்குத் துதிக்கையுண்டு” என்று கிராமப்போன் ரெக்கோட் பேசுமானால் இதில் ஒர் உண்மையைச் (Fact) சொல்லுகிறதே தவிர மெய்யோ, பொய்யோ பேசுவில்லை. “கயிறு” என்று தெரிந்தும் “பாம்பு” என்று சொன்னால் தான் பொய் சொன்னதாகும். “நன்மையே மெய்” “தீமையே பெசம்”. என்ற தத்துவமும் உண்டு. “பொய்மையும் வாய்மை யிடத்து புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்குமெனில்” என்பது குறன். எது நன்மை எது தீமை என்று முடிவு கட்டுவது சுபைமான கருமமல்ல.

ஒருவருக்கு நன்மையாகத் தோன்றுவது மற்ற வருக்குத் தீமையாகத் தோன்றலாம். இதன்படி பார்த்தால் சிலருக்குப் பொய் மெய்யாகவும்; மெய் பொய்யாகவும் தோன்றலாம். இந்தச் சிக்கல்களையெல்லாம் தர்க்க நீதியாக ஆராயந்து மிடிவு கட்டும் ஆற்றல் நம்சிற்றிவுக்கு இல்லையென்ற முடிவுக்கு வந்தாலே போதும்.

கடவுள் உண்டு என்றும் அவர் நம் முன்தோன் நினைவென்றும் வைத்துக் கொள்வோம். கடவுளிடம் பலர் பலவிதமான வரங்கள் கேட்டதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

இராவணன் முதலானேர் அதிகாரவரங்கேட்டு அழிந்தார்கள். இப்படி வரங் கேட்பதற்கு காரணமாயிருந்தது அவர்களது ஆணவமலமாகும். விலிவிய நூலில் வானதூதர்கள் தாழும் கடவுளாக வரவேண்டுமென்று நினைவு கொண்டு சாத்தானாக மாறியதாகக் கூறப்படுகிறது. “நான்”, “எனது” என்ற அகங்கார மமகாரங்கள் நாம் வரங் கேட்குங் காலத்தில் நம்மைப் பிடித்திருந்தால் நம்மால் சரியான வாங்கேட்க முடியாது. சில பாட்டிமார் தங்கள் பேரன்பேத்தி திருமனத்தைப் பார்த்துவிட்டுச் சந்தோஷமாகக் கண்ஞமூட வேண்டுமென்ற வரங்கேட்கலாம். “எனக்கு இரண்டு கண்களும் போன்றும் பாவாயில்லை அவனுக்கு ஒரு கண்ணவைது அவிந்து போகவேண்டும்” என்று வரங்கேட்பாருமிருக்கலாம். இப்படி வரங் கேட்பது சம்பந்தமாக பிரபல மாப்பி எழுத்தாளர்காண்டேகர் ஒரு கதை எழுதியிருக்கிறார். அதன் சுருக்கம் வருமாறு :—

ஓரு பிராமணன்—அவன் மைனவி—மகன் ஆகிய மூவருடைய தரித்திர நிலையைக் கண்டு அனுதாபப்பட்ட ஒரு தேவதை அவர்களுக்கு மூன்று வரங்கள் கொடுத்தது. மூவரும் தனித்தனியே மனதில்

வேண்டியதை நினைத்துக் கொண்டு பக்கத்து வூள்ள குளத்தில் முழுகி வெளிவருவார்களானால் அது கைகூடும் என்பது தான் அவ்வாரங்கள் பிராமணன் தன்மைனவியை பதினெட்டுவயதுக்கட்டமுகி யாக மாறவேண்டு மென்று நினைத்துக்கொண்டு குளத்தில் முழுகிவெளிவாச்சென்றான். அவரும் அப்படியே நினைத்துக்கொண்டு குளத்தில் முழுகிப் பதினெட்டுவயதுக்குமரியாக குளத்திலிருந்து வெளிவந்தான். அந்நேரத்தில் குதிரையிலேறிவந்த பாதுஷா பிராமணன் மைனவியாகிய பேரழகியைக் கண்டு மோகித்து குதிரைமேல் தூக்கிச்சென்றான் விடுவானு பிராமணன்! பாதுஷாவை பழிவாங்கத் தீர்மானித்தான். தன் மைனவி ஒரு பன்றியாக மாறவேண்டுமென்று நினைத்து குளத்தில் முழுகிவெளிவந்தான். அவன் மைனவி பன்றியானாள். “தூ! தூ! ஹ்ராம்!” என்று பன்றியை பாதுஷா விரட்டி அடித்தான். பன்றியாகிய மைனவி பிராமணன் முன் வந்து நின்றான். கலட்சியாகப் பிராமணன் மகன் தன் தாய் டழைய ரூபத்தில் வரவேண்டுமென்று நினைத்து குளத்தில் முழுகிவெளிவந்தான். பிராமணனின் மைனவி பழைய ரூபத்தை அடைந்தான். அகங்காரம்—யமகாரம்—போதுமையான கலவரங்களினால் மூன்று வரங்களும் காவியாகிவிட்டன. மூவரும் பழையபடி தரித்திர நாராயணராகிவிட்டார்கள்.

சாவித்திரி மாங்கலிய பிச்சை கேட்டாள், அரிச்சனை பாசுபதாஸ்திரங்கேட்டான், பாஞ்சாவி மானம் காக்கும்படி கேட்டாள். இதை யெல்லாம்விட நம்மால் சிறந்த வரங்கேட்க முடியுமா என்று சீர்தாக்கிச் சிந்தித்து முடிவு கட்டிக்கொண்டால், கடவுள் நம்முன்தோன்றுமலேயே அந்த வரத்தை அவரிடம் கேட்கலாமே.

சிறந்த வரம் எதுவென்று நம் அறிவுக்கு எட்டிய வாறு ஆராய்வோம். “அரிது அரிது மானிப்ராதல் அரிது. அதிலும் கூன் குருடு நீக்கிப் பிறக்கல் அரிது” எனக்கிழர் ஒன்றையார். கூன்குருடாகப் பிறப்பதற்கும் காரணமென்ன? பாரபட்சமில்லாத கடவுள் உண்டு என்று ஒப்புக் கொண்டால் முன் சென்மவினையே கூன் குருடாகப் பிறப்பதற்குக் காரணம் என்று எனக்குத்தோன்றுகிறது. சைவசமயம் இதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. வேறு சில சமயங்கள் இதை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. பிறவி உண்டால் இல்லையா என்பது சமயங்களுக்குள் அபிப்பிராய பேதமுடையதாக இருக்கிறது. கடவுள் ஒருவரே பேரறிவுடையவர். நாமெல்லாம் சிற்றறிவுடையவர்களே என்ற கொள்கையை எல்லாச் சமயங்களும்

(18 ம் பக்கம் பார்க்க)

இராஜ் நகைச்சவை நாடகச் சபையினர்—(கலையரசு சோரணவிங்கத்துக்கு வஸ்பக்கம் நிற்பவர் இராஜ்)

ஊமைக் கோபம்

எழுதியவர் : எஸ். இராஜரத்தினம் (ராஜ்)

(சில நாட்களுக்கு முன்பு ஹெடியோவிலும் இந்நாடகம் ஒலிபரப்பப்பட்டது)

முன்னுரை

இரு தனிமனிதன் நாடக மன்றமொன்றினை வைத்து நடத்துவது என்றால் அதுவும் இருபதாம் நூற்றுண்டி வென்றால் அது ஒரு பகிரங்க பிரயத் தணம் என்று தான் சொல்லவேண்டும். மேலும் அரசாங்க வேலையார்ப்பவராயிருந்தும் நாடகக் கலைய வளர்ப்பதில் மிகவும் ஊக்கமுடியவர். தானே ஒரு நாடக மன்றத்தை அமைத்து அதற்குப் பொறுப் பாளராக இருந்து இதுவரை அந்நாடக மன்ற மூலம் கொழும்பில் பதினேழாவது நாடகத்தை அரங்கேற்றியுள்ளார். இப்பொழுது சிறுப்பர் குடும்பம் என்று ஹெடியோ நாடகத்தில் வேலைக்காரனாக வந்து கேட்போர் யாவரையும் வயிறு புண்ணுக்கீர்க்கவைப்பவர் இவரே. இவர் பல நாடகங்களை இன்

நூம் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவரின் நாடகங்கள் இக்கால மக்களைச் சீர்திருத்தும் நோக்குடையன. இவரது நாடக மன்றத்தின் பெயர் “ராஜ் நகைச்சவை நாடகமன்றம்” என்று நாங்கள் சொல்லித் தான் நீங்கள் தெரிய வேண்டியதில்லை. நீங்களே பல நாடகங்களை இதுவரை பார்த்திருப்பிர்கள் என்பதற்கையமில்லை.

பாத்திரங்கள் :

செல்லப்பா, பொன்னையா, நாகம்மா, தங்கம் இடம்.—செல்லப்பாவீடு (இரட்டைவீட்டின் ஒரு பக்கம்)

நாகம்மா : இஞ்சருங்கோ....உந்தப் பேப்ரிலை பாருங்கோ எங்கையாலும் வீடு வாடகைக்கு இருக்க கோ என்னு.

செல்லப்பா : என் உமக்கு வீடு....இந்த வீடு காணுதோ ?.

நாக : இது வீடோ....இது....வீடுமாதிரித்தான் தெரியுதோ....அல்லது....மற்றவைக்கும்....இஞ்சுளை ஒரு வீடு இருக்கிதென்டு தெரியுதோ ?.

செல் : உம்முடைய கதை எனக்கு ஒண்மொய் விளங்கையில்லை. மற்றவைக்கு இது வீடு என்டு தெரியாட்டில் போக்டும் உமக்கும் எனக்கும் வீடு என்டு தெரிஞ்சால் போதும்.

நாக : உங்களுக்கு ஒண்டும் தெரியாது எனக்கல்லோ இஞ்சை நடக்கிறதெல்லாம் தெரியும்.

செல் : அப்பிடித்தான் எல்லாரும் நினைக்கினம். ஆகத்தங்களுக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும்....மற்றவைக்கு ஒண்டும் தெரியாதென்டு.

நாக : அதைச் சொல்லையில்லை நான்....இஞ்சை நடக்கிற அலுவல்கள்அங்காலை கதைக்கிற கதையள்....ஒண்டும் உங்களுக்குத் தெரியாது.

செல் : இது தானே தமிழருடைய தொழில்.... மற்றவையின்றை....அதேன் இப்ப....இஞ்சர் நாகம்மா....உன்றைப்புருஷன் செல்லப்பாவை....ஆரை....என்னை....ஒரு....பேயனுக் காதை.....கந்தோரிலை இருந்து மனிசன் களைச்சுப் போய்வந்தால்.... எல்லிப்போலை ஆளை ஆறுதலாய் இருக்க விடவேனும்.... இதென்ன....ஆள் வந்ததும் வராததுமாய் பழைய கணக்குகளையெல்லாம் றெடியாய் எழுதி வாசித்தால்....ஆத்திராம் வராமல் என்ன செய்யும்....ஒரு நாளைக்கோ....இரண்டு நாளைக்கோ....எனிமேல்

நாக : நான் வந்தவுடனை சொன்னற்றான் நூபகமாயிருப்பன இல்லாட்டில் மறந்து போயிடுவன்....நீங்களும் காலைமை எழும்பி கோப்பி யோடை நடையிலை விட்டுவியள்....என்டுட்டுத் தான் வந்த உடனை.... வாசிக்கிறது..... கணக்கக் கதைக்கிறியள்....காசை வேண்டி வைச்சிருந்தால் தானே.... பால்காறனும், பாண்காறனும் பறந்தடிச்சுவரக் குடுத்துத் துலைக்கலாம்.

செல் : ஆக....இந்த ஒரு அலுவல்தான் மறதி.... உமக்கு மறதி யெண்டால்....மனிசன்.... உடுப்புக்களாட்டுதுக்கிடையிலை என்ன வந்துடுது.... மறதிக்கு நீர் எழுதிவைச்சிருக்கிற கணக்குத்துண்டை முன்தாவணியிலை கட்டிக் கொண்டுதிரியும். அப்பிடியும் இப்பிடியுமாய் திரிய நான் கண்டுடுக் கேட்பன் அதென்ன துண்டெண்டு ” அப்ப வாசியும்.

நாக : ஒ....நீங்கள் தான்....என்னை எந்த நேரம் பாத்தபடி ஆகப் பசிக்கிறநேரமும்.... தேத்தன்னிக்கு மொவிய....என்னைப்பாக்கி றது. மற்றநேரத்திலை எப்பவாவது.

செல் : நாகம்மா.... உம்மைப் பாத்துக் கொண்டிருந்தால் பசிதீந்திடுமோ?....அவனுரோ படத்திலை படிச்சபாட்டை நீ நம்பிவிட்டாய்.

நாக : இப்ப அந்தக்கதையை விட்டுட்டு என்றை கதையைக் கேளுங்கோவன். நான் எனிமேல் இந்த வீட்டிலை இருக்க மாட்டன்.

செல் : என் கொப்பு கொம்மாவின்றை என்னைம் வந்திட்டுதாக்கும் ஆ....ஆ....யாழ்ப்பாணம் போறதெண்டால் உமக்கொரு சின்னக்காரியம். எனக்கு லீவிலை....நீர் தனியப் போய் தாராளமாய் வாரும்....இம....இவ்வளவு பெரிய சம்பளக்கார உத்தியோகத்தன்சைவக்கடைவழிய சாம்பாரேட்டை சாப்பிட்டுத் திரியுன்.

நாக : இஞ்சருங்கோ....நான்....என்னவோ சொல்ல நீங்கள்....வேறை ஏதோ.... யாழ்ப்பாணம் இப்போகவேண்டிய அவசியம் இல்லை எனக்கு....இந்த வீட்டை விட்டுட்டு வேறை வீட்டுபாருங்கோ....

செல் : நாகம்மா....இது புது வீடுதானே....என் இதை விடவேனும்....அங்காலை அடுத்த வீட்டிலாக்களும் இருக்கினம் தானே....சந்தோஷக்காச குத்து வீட்டைப்பத்து வரியத்துக்கு எடுத்துப்போட்டு....இருந்தாப்போலை விட்டுட்டுப் போனால்....மற்றவை என்ன சொல்லுவினம....சீ.....

நாக : மற்றவை....இஞ்சை....நடக்கிறதெல்லாத்துக்கும் என்ன சொன்னவை....சம்மா பாத்துக்கொண்டுதானே....இருந்தவை.....

செல் : என்ன நடந்தது....நடந்தது என்னுறீர் அப்போதை தொடங்கி....எங்கை ஒருக்கால் விளங்கச் சொல்லும்பாப்பம்.....

நாக : வேறை என்னத்தைச் சொல்லுறது....அடுத்த வீட்டுக்காற்றைப்பற்றித்தான்....

செல் : ஏன்....அவைக்கென்ன....ஆருக்கோ சுகமில்லையோ.....

நாக : ஏன்....ஆத்திரப்படுகிறியள்....இப்ப போய் மருந்து குடுத்திடவேரப் போறியளோ? எரிச்சலாயல்லே.... கிடக்கு.... அவையளைப் பற்றி ஒண்டும் குறையாய் உங்களுக்குச் சொல்லக்கூடாது. என்னெண்டு தெரியேலை....?

செல் : தானும் தன்பாடுமாய் இருறக்கிதுகளைப்பற்றி என் மற்றவை குறைவாய்ப் பேசவேணும்.... என்னவில்லங்கம்.

நாக : அப்பிடிப்பட்டவை இஞ்ஞாலே—.. மற்றவையானும் இருக்கினமென்டு நினைக்கவேணும்.

செல் : நினைக்காமலோ....அண்டைக்கும் வரியத்துக்குப் பலகாரம் தேடிப்போடு அனுப்பிவிட்டவை.

நாக : அதேன் அந்த வீணகதை....அவை ஒரு பிரேடியோவை வேண்டினால்....தங்களுடைய வீட்டிலாக்கள் கேட்க்கூடியதாய்ப்போட்டால் போதும்.

செல் : இப்பென்ன கீழை..போட்டிடுதுகளோ.... பாவம் ஆ....மன்னுய்போச்சு.

நாக : பார் உருக்கத்தை....மற்றவையின்றைகாதை அடைக்கக்கூடியதாகப் போடவேணுமோ என்னுறந்.

செல் : நீர்தானே....அவை வேண்டிவந்த புதி சிலை பிரேடியோவைப் பெலத்துப் போடாதுகளாம் போடாதுகளாம் என்டு கத்தினீர்.... இப்பு என்ன வந்திட்டுது....அவையள் நல்லாய்ப் போட்டன் ஆற்றையின் சிலவிலை....நாங்கள் நல்லாய்க் கேட்பம் பிலத்துக்கதையாதையும்....நிப்பாட்டிப் போடுவினம்.

நாக : உந்த பிரேடியோ வந்தாப்போலை.... கடவுளோ....என்றைகாதும் அடைச்சுப்போச்சு....நித்திரை கொள்ளவும் முடியாது.... சாமம் சாமமாய் ஓப்பாரி....அண்டைக்குப் பின்னேரம் எல்லிப்போலை சமைச்சுக் களீச்சுப்போய்....வந்து படுத்திருக்கிறன்....இருந்தாப் போலை....ஆரோ....ஜயோ, ஜயோ....என்டு கத்திக்கேட்டுது....நான் கிணத்துக்கை ஆரோ விழுந்து போச்சுதுகளாக்குமென்டு....சீலையையும் அள்ளிப்பிடிச்சுக்கொண்டு ஓடிப்போனன். அங்கை ஒரு இழவு மில்லை....அது உவையின்றை பிரேடியோவிலை நாடகமாம்.

செல் : மெய்தானே....உம்மைப்பாத்து ஒருதரும் சிரிக்கையில்லையோ ? விசிரி....போய் சும்மா இரும்....வசதிவந்தால் நல்ல வீடாய்ப்பாத்து எடுப்பம்....இப்பு சாப்பாட்டை எடும் பசிக்கிறு....

நாக : நாங்கள் வீடு பாக்கிறம் என்டு அவையளுக்குத் தெரியப்படாது இரகசியமாய் சனியன்களை விட்டுட்டுத் துலையவேணும் வாருங்கோ சாப்பிட.

காட்சி 2

இடம்—பொன்யா வீடு (இரட்டை வீட்டின் மறுபக்கம்)

தங்கம்மா : இதென்ன பெரிய கரைச்சலாய்க்கிடக்கு....ஜயோ....காய்....சூய்....கூய்.... கோழியன் வழக்கிறதுக்கு....கூடு கீடு.... இல்லையோ....சம்மா திறந்து அலாதியாய் விடுகிறதோ....பெரிய ஆயக்கினை....காய்.... சூய்.....

பொன்னையா : ஆற்றை....கோழியனை எங்கடை கோழியன்தானே....நீர் கோபிச்சாப் போலை அதுகளுக்கு விளங்காது....மெதுவாய் கலையும்....அடிச்சு முறிச்சுப்போடாதையும்....இன்னைக்கு வெள்ளிக்கிழமை....வீணைய்ப்போம்.

தங் : அடிச்சு முறிக்குமாப்போலை முறிச்சுப்போட்டுச் சிவராலை துருக்கி ஏற்றுக்கூடுவேன்....என்ன செய்யிறது அயலாய்க்கிடக்கு.

பொன் : அதுகள் பகுத்தறிவில்லாததுகள்....பூச்சி யைப் புழுவைப் பொறுக்கடன்....வழவும் சுத்தமாய் கிடக்கும்.

தங் : காண்யிக்கையோய் என்னத்தையும் செய்யட்டன் வீட்டுக்கை என்ன வேலை....உங்களுக்கு இதுகள் தெரியாது.

பொன் : வீட்டுக்கை ஒருவேளை பூச்சிபுழுக்கள் ஏராளமாய் இருக்கோ அதுதானே....நீர் கூட்டிக் கீட்டிவிட்டால்லோ....அங்காலைபார் வீட்டை... என்ன மாதிரி அழகாய் வைச்சிருக்கிதுகள் என்டு.

தங் : உங்களைப் போலையே அந்த மனுசன் அந்தாள் தானே வீடுவாசல் வளவுகளெல்லாம். கந்தோருக்குப் போக முந்திக் கூட்டிச் சுத்தப் படுத்துது. நீங்கள் கண்முளிச் உடனைகளிசானுக்குள்ளை உள்ளட்டுவியன். பேந்தெங்கை.... அதேன் இப்பு....கோழியன் வந்தாலும் எப்பன் பொறுத்திருக்கலாம்....அநியாயப் பட்ட அந்த நாயாலை இஞ்சை ஒரு நிமிசம் இருக்கவே முடியாது.

பொன் : நாயென்ன செய்யுது உம்மை....அது அங்காலை கட்டியல்லோ நிக்குது....அவிட்டுக் கொண்டு இஞ்சை வந்ததோ....?

தங் : இஞ்சை என் வரவேணும்....அது அங்காலை நின்டால் போதாதோ....அது நின்டு குலைக்கிற குலைப்பிலேயே என்றை குடும்பிகுலைஞ்சபோகுது....

ஸ்ரீ ஸங்கா ஆகஸ்ட், 1961

பொன் : உண்ணேன....அவ்வளவு பயம்நல் பைகிடிதான். நாய் குலைக்க இவ்வளவு பயம்பின்னை அது எங்கடை பறைநாயைப் போலையோ ஊழையிட....குதிரைபேரையல்லே நிக்கிது....குலைச்சால் இடி முழக்கம் தான்.

தங் : இடி முழக்கம் தான்....உந்த நாய் உங் காலை வந்தபிறகுதான்.....என்றொது அடைச்சது.

பொன் : அது ஒரு குலைச்சலுக்கு அடைக்கும் மற்றக் குலைச்சலுக்குத் திறக்கும் சம்மா இரும்....ஆக்களோடை சண்டைபிடிக்கிற கால்மிலை இது....அண்டைக்கும் உமக்குச் சுகமில்லை என்ட உடனை மனுசனும் மனுசியும் பறந்து வந்துதுகள்.

தங் : உந்த நாயாலைதானே வருத்தம் வந்தது.. தலையிடிச்சாலும் நிம்மதியாய் படுக்கமுடியாது. நீங்கள் வேறை வீடுபாருங்கோ உவைக்குச் சொல்லாமல் இந்த வீட்டைவிட்டுட் பூபோவம். கண்டறியாத நாய் வளப்பு.

பொன் : சம்மா இருதங்கம்மா....அந்த மனுசன் ரை முகத்துக் கெண்டாலும்.

தங் : ஒ....உங்களுக்கு அவையெண்டால் உயிர்நான் கட்டாயம் இந்த வீட்டை விட்டுத் தான் போறது. நீங்கள் வேறைவீடு பாருங்கோ.

பொன் : நான் கெதியிலை வீடுபார்க்கிறேன்.... அவையோடை வில்லங்கம் வேண்டாம்..... பசிக்குது சாப்பாட்டை எடும்.....

காட்சி 3

இடம்—தெருவீதி.

பொன் : என்ன மிஸரர் செல்லப்பா களீச்சவிழுந்து வாறியன் போலை கிடக்கு....என்னசங்கதி ?

செல் : தெரியாதே மிஸரர் பொன்னையா இந்தக் காலத்திலை சீவிக்கிற தெண்டால் பெரிய கஷ்டம். சனத்தொகை கூடக்கூட சனங்கள் ஒண்டையொன்று பிடிச்சத்தின்னப்பாக்கிதுகள்.

பொன் : அது சொன்னியன் சரிதான் இப்ப என்னடா என்டால் சனங்கள் தன்னயம் கருத்தித்தான் வாழுதுகள். மற்றவையைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறது இல்லை. அதுபோக இப்ப துலையாலையோ ?

செல் : நான் உதிலை ஒரு சின்ன வீடு.... இல்லை....இல்லை வேறை அலுவல் அதுதான் போட்டு வாறன்.

பொன் : இந்தக் கொடியவெய்யிலுக்கை..... பொடி நடையில் நீங்கள் நடந்து வாறதென்டால் விஷயம் இல்லாமல் இருக்காது. சம்மா சொல்லுங்கோ.

செல் : வெய்யிலைப் பாக்க முடியுமோ குடியிருக்கிற வீடு சரியில்லாட்டில்பங்கருங்கோ உதிலை ஒரு இரட்டை வீடுகள் வாடைக்கிருக்குதாம் என்னுடைய கேள்விப் பட்டன். வந்து பாத்தன் பிழிச்சக் கொண்டுது. ஒரு வீட்டுக்கு அச்சவாரத்தைக்குடுத்திட்டு எங்கடை பழைய வீட்டுக்காறன்டைப்போய் நோட்டையை மாதம் முடிய வீடு விடுகிறன், என்னுடைத்திட்டு இப்பிடிவாறன்.

பொன் : என்ன....என்ன....கதை இது. எந்த ரேட்டிலை வீட்டிலை யெண்ணுறியன் அந்த மேல் வீட்டுச் சந்தியிலை இருக்கிற இரட்டை வீட்டையே சொல்லுறியன்.

செல் : ஒமெண்ணுறன்....நான் என்ன பொய்யே சொல்லுறன்.

பொன் : (தனக்குள்ளே) சனியன் விட்டபாடில் லூப்போலை கிடக்கு.....

செல் : என்ன சொல்லுறியன்.

பொன் : நல்ல வீடு என்னுடைய சொன்னனான். நானும் அந்த வீட்டிலை ஒண்டுதான் எடுத்துக் கொண்டு நேற்று பழைய வீட்டுக்காறனுக்கு நோட்டை குடுத்தனுன்....இரண்டாயிரம் அச்சவாரம் குடுத்தனன்.

செல் : (தனக்குள்ளே) அழிஞ்சுபோச்சி இவனேன் அங்கை வாறுன்.

பொன் : என்ன வோ சொல்லுறியன் போலை கிடக்கு.

செல் : இல்லை இரண்டுபேரும் அறிஞ்ச ஆட்கள் வசதியாய் ஒற்றுமையாய் இவ்வளவு நாளும் இருந்தது போலை இருக்கலாம் எண்டனான். அப்ப இன்னும் என்ன மூண்டு நாள்தானே கிடக்கு வணடிலைப்பிடிச்ச சாமான் களை ஏத்துவும் வாருங்கோ.

பொன் : அதுக்கென்ன அது அழந்தது அழந்தது தான் வாருங்கோ போவம்.

காட்சி 4

இடம்—செல்லப்பா வீடு

தங்கம்மா : அக்கா....அக்கா....உங்கை....என்ன செய்யிறியள் ?

நாகம்மா : அதாவதுஅதாரை....தங்கமேஇஞ்சௌனை கையிலை அலுவலாய் இருக்கிறன.

தங் : எங்கடை இவர்வந்து சொன்னார் நீங்கள் வீடு மாறிப் போறியளென்டு மெய்தானே ?

நாக : ஓமணை....அது சிக்டக என்றை ஆஞ்சலியாக சொல்லிச்சுது நீங்களும் வீடுமாறிப் போறியளென்டு.

தங் : ஓமக்கா....உந்த வீட்டிலை இருக்கமுடியாது எவியனின்றை சத்தமும் கூங்குராலும் பெரிய இளவு....இவரும் ஆய்க்கிணதாங்க எலாமல் போய் அச்சவாரத்தைக் குடுத்துட்டு இந்த வீட்டுக்கு நேரட்டமைச்சும் குடுத்திட்டார். ஆத்திரத்திலை....நீங்கள் ஏன் போறியள் ?

நாக : எங்களுக்கு இந்தவீடு பொருத்தமில்லை.. வந்த நான் தொடங்கி வருத்தமும் கஷ்டமும் தான். நித்திரைகூடக் கொள்ள ஏலாது நிம்மதியாய் பாத்திட்டு பேர்ப்பிலை வீடுவாடைக் குக் கிடந்துது. பின்னையேன் பேசவான் உன்றை மனுசனுக்கும் என்றை ஆஞ்சும் ஒரே முளைதானே. இனி என்ன செய்யிறது.

தங் : வீணும் இரண்டு பேரும் ஒரே நேரத்திலை வீடு மாறவேண்டி வந்திட்டுதே....

நாக : கோபிக்காதை தங்கம்மா நாங்கள் வீடு மாறினது உங்களுடைய உந்த ரேடியோ வாலை தான். ஒரே கண்டத்துக்குக் கத்தப்போட்டால் எனக்கு ஒத்துக்கொள்ளாது. எத்தினை நாளைக்கு சுக்கிறது. சொன்னாலும் கோபம் வரும். என்குத்தான் நாங்கள் எங்கடைாடிடிலை விலகுவம் என்டுயோசிச்சது.

தங் : ஏதோ எங்களிலை பெரிய குற்றத்தைக் கண்டு பிடிச்சமாதிரிக் கதைக்கிறியள் நாங்களும் விசிலை வீடுமாறியில்லை. உங்கடை குதிரைபோலை நாயாலை தான் மாறினது. மனுசரைக் கதைக்க விடுமோ, நித்திரை கொள்ள விடு

மோ, என்ன....ஒரு நாளைக்கோ இரண்டு நாளைக்கோ ஐஞ்ச மாசமாய் இடுமூழக்கம் எண்டால் என்னன்டு இருக்கிறது. ஆக்க ரூக்கு அறிவில்லாமல்நடக்கிறதே.

நாக : அப்ப எங்களிலும் பிழை இருந்ததான் இருக்கிது.

தங் : ஒவ்வொரு ஆக்கநூம் பிழை விடாமல் இல்லை. அதை வெளிப்படையாய் சொல்லித் திருத்தி நடக்கவேணும் நாங்கள் மனதுக்குள்ளை வைச்சுச் சாதிச்ச படியால் எவ்வளவு நட்டம் இப்ப....

நாக : இப்ப பேந்தும் நாங்கள் இரண்டுபேரும் பழைய மாதிரித்தானே இரட்டை வீட்டுக்கு போறம். என்னபலன்....

தங் : போகாமல் இந்தப் பழகின நல்ல அருமையான இடத்திலை இருக்க இனி இந்தவீட்டுக்காறன் விடவும் மாட்டான்.

நாக : ஐயோ பாரன் தங்கம்மா....இப்ப எங்கடை இந்த ஊமைக்கோபத்திலை எவ்வளவு நட்டம் கஷ்டம் எல்லாம் வந்திட்டுது. இம்....இனி யென்ன செய்யிறது. நாளையின்டைக்குப்போகப் பயணத்தைக் கட்டுவேம். அங்கை போனால் நான் நாயைத்தன்னி ஒரு கொட்டில் போட்டுக் கட்டுறன்....

தங் : ஓமக்கா நானும் ரேடியோவை மெஸ்லப்போடு ரன் பழையதை என்னிக்குறை இல்லாமல் வாழுவதும். இவர் வந்திடப்போரூர் நான் வாறனக்கா....

நாக : ஓ போட்டுவானை....நாங்கள் இப்பிடிக் கதைச்சதென்டு உன்றை அவருக்கோ என்றை இவருக்கோ பறையாதை என்ன ? அது கள் இரண்டும் இராமலட்சமணர் மாதிரி ஒற்றுமையாய் இருக்கினாம்....இம் இதெல்லாம் வந்தது எங்கடை இந்த ஊமைக் கோபத்தாலை.

தங் : நான் வாறனக்கா....இப்பிடியான பிழையினை மற்றவை விட்டால் நாங்கள் சொல்லித்திருத்த வேணும். வாறன்.

மற்றவர்களுக்கு என்றும் இடையூறு செய்யாது வாழுப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும்.

எனது யப்பான் தேசத்துப் பிரயாண அனுபவங்கள்

க. இராமச்சந்திரன்

யப்பான் தேசத்தையும், 1958 ம் ஆண்டில் அங்கு செல்லும் அரிய சந்தர்ப்பத்தை எனக்களித்த சர்வமத சரித்திர மகாநாட்டையும் உன்னும்போது எத்தனையோ பழைய எண்ணங்கள் என் மனக்கண முன் தோன்றுகின்றன. முதலாவதாக யப்பான் தேசம் ரூஷியச் சண்டையில் வெற்றிபெற்று ஜூரோப்பிய வல்லரசுகளின் கவனத்தையும் மதிப்பை யும் ஈர்த்து நின்றவிதமும், அதனால் அன்றைய ஆசியமக்கள் உற்சாகத்துடன் பெருமை பாராட்டிக் கொண்ட முறையுமாகும். செயின் நிலூல் சிங்கி என்ற புகழ்பெற்ற நூலாசிரியர் அவற்றைப்பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளை வாசிக்கும் பாக்சியம் இனை ஞாக இருக்கும்போதே எனக்குத் தீட்டுத்தது. இரண்டாவதாக, எனது ஞாபகத்திலுள்ள முக்கிய விஷயம் 1902 ம் ஆண்டில் யப்பானில் நடை டெறவிருந்த சர்வமத மகாநாட்டிற்கு அந்த நாட்டு அரசாங்கமும் பிரமுகர்களும் ஆதரவளிக்கப் பின்வாங்கியதாகும். இது சம்பந்தமான விபாங்களை சுவாமி இராமதீர்த்தர் அவர்களின் வரலாற்று நூலில் காணலாம். வேதாந்த கேசரியாம் விவேகானந்தரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி இந்தியப் பத்திரிகைகளில் பிரசாரம் பெற்ற அந்தச் சர்வமத மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ள விரும்பி யப்பான் சேர்ந்த இராமதீர்த்தர் ஏமாற்றமடைந்தனர். ஆனால், தெய்வத் திருவருள் அவரை அங்கிருந்து அமெரிக்கா அழைத்துச் சென்று இரு ஆண்டுக்கு மேல் அவரை அங்கே அரிய அத்யாத்ம சேவையில் ஈடுபடச் செய்துவிட்டது. தன்னலம் நீத்துப் பிறர் டொன்னலத்திற்காகவே வாழும் உத்தமர்களின் வாழ்க்கையில் காணக்கிடக்கும் அற்புத நிகழ்ச்சி களுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

சென்ற அரை நூற்றுண்டு எல்லைக்குள் உலகில் எத்தனை பெரிய மாற்றங்கள் நேர்ந்துள்ளன? மக்கள் உள்ளத்திலிருந்து என்ன அற்புத முறையில் டழைய கொள்கைகள் மறைந்துள்ளன? அவற்றினிடத்தில் எத்தனை புதுப்புதுக்கருத்துக்கள் உதித்துள்ளன? 1902 ம் ஆண்டில் மதச் சம்பந்தமான மகா நாடு எதுவும் முக்கிய

மானதல்ல எனக்கருதிய ஒரு சாதியினே 1956 ம் ஆண்டில் சர்வமத மகாநாடு நடாத்த முயற்சி எடுத்தனர். அத்தோடு நின் றுவிடாது. ஆசியாக்கண்டத்தில் முதன் முறையாக நடைபெற விருந்த சர்வமத சரித்திர மகாநாட்டையும் தங்கள் தேசத்தின் தலைநகரிலே நடாத்துமாறு கேட்டுக் கொண்டனர். இதற்கிணங்கி 1958 ம் ஆண்டில் நடைபெற்றதே உலகின் நாலாட்சிக்கங்களிலும் மிருந்து தத்துவ போசியர்களையும் அறிஞர்களையும் கொண்ட ரொக்கியோ மகாநாடு. இரண்டாவது வது உலகப் போரால் நேர்ந்த அழிவும் அனர்த்தமுமே மக்களின் மனதில் ஆக்மீக விஷயங்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியதெனக் சொல்லவும் வேண்டுமோ. தனி மனித வாழ்வில்சரி, ஒரு சமுதாய வாழ்வில் சரி, வாழ்வானது துண்பக்காட்டில் அலையும்போது அல்லது துயரக்கடலில் அமிழ்ந்தும் வேலையில் தான் தெய்வத்தைப் பற்றியோ ஆத்மார்த்த உண்மைகளைக் குறித்தோ சிந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் மனித னுக்கு வலிய வந்து சேர்கின்றதென்னாம். நான் யப்பானில் ஏழு வாரங்கள் சுற்றுப்பிரயாணஞ்சு செய்தது சமய ஆராய்ச்சித் தொடர்பிலாகும். எனவே, எனது பிரயாணக் குறிப்புகள் பெரிதும் அந்நாட்டுப் பழைய நாகர்கம், கலாச்சாரம், சமயம் ஆகிய மூன்றையும்பற்றியே, எனினும் முதலாவதான இப்பேச்சில் அந்நாட்டு அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயவாழ்வுபற்றியும் சிறிது கூறவேண்டியது எனது கடமையாகும்.

உதயகுரிய நாடாகக் கருதப்படும் யப்பான் 4,200 தீவுகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் 500 தீவுகளில் தான் மக்கள் சீவிக்கமுடியும். எனையவற்றுள் சில எரிமலைகளிலிருந்து அக்கிளியைக் கக்கிக்கொண்டிருப்பதை இன்றுங் காணலாம். கிழக்கு ஆசியா குறித்த பூமிசால்திரப் படத்தைப் பார்க்கும் மாணவன் கண்ணில் யப்பான் தீவுகள் பெரிய, சிறிய மீன்கள்போலவும், சீனை ஓர் பெரிய வாத்தைப் போலவும், கோரியா அதின் மூக்கைப் போலவும் காட்சியளிக்கு மென்னாம். யப்பானின் இன்றைய குடிசனத்தொகை மொத்தம் பத்துக்கோடியாகும்.

அதில் பத்தில் ஒரு டகுதியான ஒரு கோடி-மக்கள் அதன் தலைநகரான ரொக்கியோவில் வசீக் கின்றனர். இலங்கயின் முழுக் குடியிருப்பையும் ஒரு பட்டினத்துன் அடக்கினால் எப்படியிருக்குமெனக் சற்றே சிந்தித்துப் பாருங்கள். இத்தொடர்பில் பிறிதொரு விஷயமும் சிந்திக்க வேண்டியதாகும். அதாவது இன்னும் ஒரு கோடிமக்களைக் கொண்டிராத நம் சிறு தேசத்தைப்பற்றி நாம் எவ்வளவு பெருமை பாராட்டிக் கொள்கிறோம் என்பதாம்? “உலகில் நமக்கு நிகர் எவா உளர்?” என்று கூடப் பிரசாரஞ்செய்ய நம்முள் சிலர் பிள்வாங்குவதில்லை.

யப்பான் குடிசனத் தொகையைக் குறிப்பிடும் போது கவனிக்கவேண்டிய சில புள்ளிகள் உள். சென்ற மகாயுத்தத்திற்குமுன் இருபது ஆண்டுகளாக சராசரி வருஷம் ஒன்றுக்கு சனத்தொகை பத்து லட்சமாக ஏற்வந்தது. அந்திய நாடுகளைப் பிடிக்கும் ஆசை அரசியல்வாதிகளின் மூலையிலும் ஆண்தது முக்கியமாக இக்காரணம்பற்றியே. யுத்த முடிவில் இந்த நிலைபாரம் முற்றிலும் மாறியுள்ளது. 1932 ம் ஆண்டில் குமேபத்தில் சராசரி ஐந்து பின்னைகளாக இருந்தது இன்று இரண்டாக்க குறைந்துள்ளது. கர்ப்பச் சிதைவுகூட சட்டீதியாக ஏற்கப் பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாகச் சென்ற ஆண்டில் மாத்திரம் பதினைந்து லட்சம் கர்ப்பச்சிதைவுகள் பதியப்பட்டுள்ளனவாம். ரொக்கியோ நகரின் வீதிகளிலும் புகையிரத நிலையங்களிலும் நமது கவனத்தை முதலில் கருதுவது பல்லாயிரக் கணக்கான கண்ணிகைகள் காலையில் தத்தம் உத்தியோக நிலையங்கட்டு வரிசையாகப் பிரயாணஞ் செய்யும் அழகான காட்சியாகும். விவசாயப் பண்ணைகளிலும், இயந்திர சாலைகளிலும், மீன்பிடி நிலையங்களிலும் ஆடவர் உழைக்க, ஏனைய துறைகளில் எல்லாம் பெரும்பாலும் பெண்களே கடமையாற்றுகின்றார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் எதிர்கால இல்லாச் சிறப்பு எப்படி இருக்கப் போகிறதென்டதை அன்பர்கள் யூகித்துக்கொள்ளலாம்!

இந்தியாவோடும் சீனத்தோடும் ஒப்பிடும்போது, யப்பான் மிகவும் இளைய நாடாகும். மஹாலீர், கென தமபுத்தர், கொன்புழுசியல், லவோற்சேபோன்ற மஹா புருஷர்கள் வாழ்க்கைத் தத்துவம்பற்றிய சிந்தனையில் ஆழ்ந்து இருந்த காலத்து யப்பானிய மக்கள் பல்வேறு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாய் ஒவ்வொரு கணமோ குலமோ தனக்கென ஓர் சிறு தேவதையை வழிபடும் இனமாய் நாகரிக ஏணியின் முதல் அடியைப் பற்றியவர்களாய் வாழ்ந்தனரென்னாம். பின்னாலில் சமயத்துறையிலும் கலாச்சாரத்

தினும் அவர்கள் அடைந்த முன்னேற்றமெல்லாம் இந்திய-சீன நாடுகளின் தொடர்பால் ஏற்பட்டதேயாம்.

இந்தியாவில்போல் நீண்ட நதிகளையும் பறந்து விரிந்த பள்ளத்தாக்குகளையும் அங்கே காண முடியாது. ஆனால் பல உயர்ந்த மலைகளையும் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள பல வாவிகளையும் காணலாம். இவற்றின் அழகைப் பன்மடங்காகச் செய்ய நாட்டின் நாலாபக்கங்களிலும் நூற்றுக் கணக்கான நந்தவனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. யப்பானின் பழைய தலைநகரான கியோற்றுவில் மாத்திரம் நூறு பெரிய நந்தவனங்கள் உள்ளன இவற்றுள் முக்கியமானவை அவ்வக்காலத்து அரசப்பரம்பரைகளை நமக்கு நினைவுட்டும் முறையில் அமைந்துள்ளன. என்னுடன்கூடிப் பிரயாணஞ்செய்த பல ஜோப்பிய, அமெரிக்க அன்பர்கள் உலகத்தின் அழகைப் பலமுறை சுற்றிப்பார்த்து ரசித்தவர்கள். அவர்களே பிழுலிமலையின் அடிவாரத்தில் இயற்கையாக அமைந்துள்ள பஞ்ச வாவிகளையும் 8200 அடியாழுள்ள நந்தமலை நடுவில் பூகம்பங் காரணமாகத் தோன்றிய சச்சி வாவியையும் பார்த்துவிட்டு, இவை போன்ற இயற்கை அழகை உலகில் வேறு எந்த இடத்திலாவது காணமுடியாது எனப் புகழ்ந்தனர். யப்பான் மொழியில் “சச்சி” என்றால் இனபம். எனவே இந்த இனபவாவி “இக்லோக இனபத்திற்கு இன்று உறைவிடமாக மாறியுள்ளது. பரலோக இனபத்தையும் இது தாவல்லதென்பதற்கு எனது சொந்த அனுபவம் போதிய சான்றுகும். கீழ்க்கண்ட பெரியவாவியைக் காண்டிமேலுள்ள சிறு வாவிக்கரையை அடைந்ததும் எவ்வித எத்தனமுமின்றி என் மனது லயமைடந்துவிட்டது. வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியாத முறையில் உள்ளத்தில் சாந்தியும் இனபமும் பொங்கி வழிந்தன. மலையின் மாலைக் குளிர்காற்றின் தாக்குதலையே உணரா விதத்தில் உடல் அசைவற்று நின்று விட்டது. அன்பர் ஒருவர் தோளில் தட்டவே. இயற்கை அழகினைக் காண்போர் அவ்வழகே காரணமாக இறைவனைத் தியானிப்பதையும் அதனால் அடையும் பயினையுஞ் சேர்த்துக் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரபாடிய பாடல் நினைவுக்கு வந்தது. அதாவது,

மரகதச்சயிலம் செந்தாமரை மலர்க்காடு பூத்து திரை செறிக்கங்கை வீசும் திவலையால் நனைந்து செய்ய இருக்கும் தொடரும் மேற்கண் மயிலைடும் இருந்த தெய்ப்ப பெருகிய செவ்வி கண்டார்; பிறப்பெனும் பினிகள் தீர்த்தார்.

முற்கால ரிஷிகள், சான்றேர்கள், இயற்கை அன்னை அழகுடன் அரசுபுரியும் இடங்களைக் கண்டதும், நிம்மதியுடன் நிச்சிந்தையுடன் இறையைக் தியா னித்துப் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்துமெறப் பொருத்த மான இடங்களாக என்னை அங்கே அறநிலையங் களையோ ஆலயங்களையோ அமைத்துக் கொண்டனர். இன்றைய மனிதனே அவ்வித இடங்களை இந்தியங்கள் இன்பம் நூகர்தற்கு வாய்ப்பானவையாகக் கருதிக் களியாட்டங்களுக்கு வேண்டிய உல்லாச விடுதிக் சாலைகளைக் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். பெரிய வாவியான சுசென்ஜியின் மத்தியில் தியான மண்டபத்தோடு கூடிய ஓர் ஆலயமும் உண்டென்பதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அத்தோடு இவ்விரு வாவிகளின் அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ள நிக்கோ என்னும் பட்டினம் அருகே புராதன ஆலயங்களைக் கொண்ட இடமுமாகும். நாகரீக வாழ வில் மனித சமுதாயம் எவ்வளவு தூரம் வெற்றிகர மாகப் பின் சென்றுவிட்ட தென்பதை நன்கு விளக்கு வதற்காகவே மறக்க முடியாத சொந்த அருபவ மொன்றை சிறிது விபரமாக இங்கு தருகின்றேன்.

யப்பானின் அரசியல் வரலாற்றைப்பற்றிப் பேசும் போது அதனை முக்கிய மூன்று பிரிவுகளாகக் கூற ஸாம். எட்டாம் நூற்றுண்டுக்கு முன், பென்த மத வளர்ச்சிக்கு ஊற்றிடமாகவிருந்த நாற என்னும் இடத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டிருந்த இராச்சியம் கி.பி. 794 ம் ஆண்டில் சக்கரவர்த்தி கண்மு என்ப வரால்கியோற்றேவத் தலைநகராகக் கொண்ட இராச்சியம் நிறுவப்பட்டது. 1868 ம் ஆண்டில் ஆரம்பித்த மெயிலி ஆட்சி ரொக்கியோவைத் தலைநகராக்கியதும் கியோற்றேவின் பெருமை குறைந்து விட்டது. எனினும், அதின் புராதன மகிழ்ச்சின்னும்பேசப்படுகிறது.

சர்வமத சரித்திர மகாநாட்டில் கலந்துகொள்ள வந்த பிரதிநிதிகளை வரவேற்றுபசரித்த யப்பானிய விஞ்ஞான சங்கமும், நிர்வாகக் குழுவின் தலைவரான இளவரசர் மிக்காசா அவர்களும் எங்கள் பிரயாண ஒழுங்குகளைத் திட்டம் பண்ணிய விதம் அற்புதமானதாகும். குறுகிய கால எல்லைக்குள் யப்பானின் வெவ்வேறு சமயங்களுடனும் கலாச சாரத்துடனும் தொடர்புடைய முக்கிய இடங்களையெல் லாம் பார்க்கக்கூடிய முறையில் பிரயாணஞ் செய்ப வர் எவர்க்குங் கிட்டாத வசதிகளும் ஆலயதரிசனங் களும் எங்களுக்கு மிகவும் அருமையான முறையில் கிடைத்தன. அக்காட்சிகள் குறித்த விபரங்களை அடுத்த பேச்சில் எடுத்துரைப்பேன். மகாநாடு கூடு வதற்கு மூன்று வாரங்கள்கு முன்னரேயே யப்பானை அடைந்த காரணத்தால் நிர்வாகக் குழு போட்ட அட்டவணைக்கும் அப்பால் பல தவணிலையங்களைத்

தரிசிக்கும் பாக்கியமும் எனக்குக் கிடைத்துவிட்டது. அத்தோடு அக்காலத்தில் நடைபெற்ற மூன்றுவேறு மகாநாடுகளின் நிகழ்ச்சிக்குச் சாட்சியாயிருக்குஞ் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்து விட்டது. இவற்றிற்கெல்லாம் என்னை அழைத்துச் சென்ற அன்பர்களுள் ஒருவர் யப்பானில் பார்க்கவேண்டிய இடங்களைப் பற்றிய, பிரயாண வசதிகள் விபரிக்கப்பட்ட நூலொன்றை (Tourist Guide Book) எனக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்துதவினர். அதைத் திறந்து பாரத்ததும் அதிலைங்கிய “மோட்டார் சாரதிகள் பிரார்த்தனை” (Prayer for Motorists) எனக்கு அனவற்ற மகிழ்ச்சியை ஊட்டியது. இப்பேச்சை முடிக்குமுன் அதனை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எடுத்துக் கூறி, எனது மகிழ்ச்சியை உங்களொல்லோருடனும் பங்கிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Teach us to drive through life without skidding into other people's business teach.

Preserve our brake lining that we may stop before we go too far.

Help us to hear the knocks in our own motors and close our ears to the clashing of other people's gears.

Absolve us from the mania of trying to pass the other motor car on a narrow road.

Open our eyes to the traffic signs, and keep our feet on the brakes.

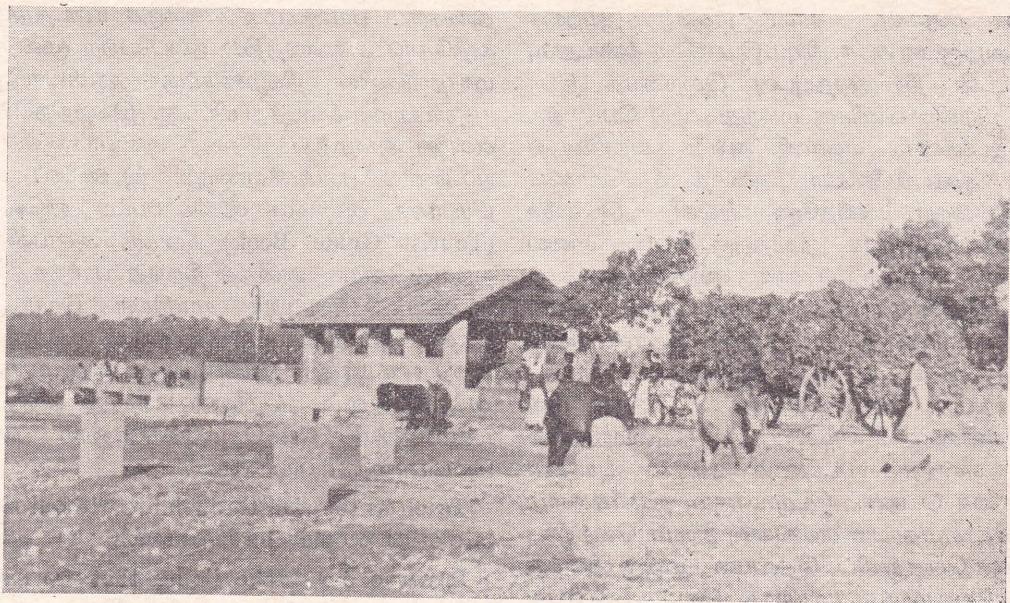
பிறர் விஷயங்களில் தலையிட்டுப் பக்கஞ்சாய்ந்து விழாமல் வாழ்க்கை ரத்தை ஒட்டிச் செல்ல கற்பிப்பாயாக !

வெகுதூருஞ் செல்லாமலே அதை நிற்பாட்க்கூடியதாய் வேகமடக்கும் கருவியை நல்ல நிலையில் வைத்துக் காப்பாற்றுவாயாக !

சொந்த இயந்திரங்களின் சத்தத்தையே எங்கள் காதுகள் கேட்கவும் பிறர் ரதங்கள் போடும் சத்தங்கட்கு அவை செவிடாய் இருக்கவும் அருள்வாயாக !

ஓடுக்கிய பாதையில் முன்செல்லும் ரத்தத்தை தாண்டிச் செல்ல விரும்பும் பைத்தியக் குணத்து விருந்து காப்பாற்றுவாயாக !

எங்கள் கண்கள் எப்போதும் பிரயாணக் குறி களைக் கவனிக்கவும். கால்கள் வேகமடக்கும் கருவியில் தங்கி இருக்கவும் உதவுவாயாக ! இந்தப் பிரார்த்தனையானது இந்த நாட்டில் ஒடும் மோட்டார் ஒவ்வொன்றிலும் கொட்டை எழுத்தில் சாரதியின் பீடத்தின் முன் ஒட்டியிருந்தால் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும் ?

ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகம்

வழிநடைச் சிந்து

யாழ்ப்பாணத்திற் பிரபல தர்மசீலராய் விளங்கிய உயர் திரு. வெ. வஸ்லிபுரம் அவர்களால் பெரிய கடை முற்சந்தியில் கட்டுவித்திருக்கும் கெங்கா சத்திரத்தின்பேரில் காரைத் தீவிலிருந்து வரும் வழிமார்க்கங்களைக் குறித்து நயினுதீவு வரகவி உயர்திரு. வே. க. நாகமணிப்பிள்ளை அவர்கள் 1902 ம் ஆண்டில் பாடிய வழிநடைச் சிந்துத் தொகுப்பை இதன்கீழ் பிரசரிக்கின்றோம். அடுத்த இதழ்களில் தொடர்ச்சியைக் காணக.

சத்திரத்தைப் பார்ப்போம் பெண்ணே எட்டிச் சற்றே நடவாயென்கண்ணே புத்திமிகும் மிட்டாசுக்கடை வல்லி புரபுண்ணீயவான் பொருளத்துறவுகளை கத்தும்பெரியகடையின் முற்சந்தியிற் கட்டியிருக்கும் கவிஞரெறியுமன்ன சத்திரத்தைப் பார்ப்போம்பெண்ணே எட்டிச் சற்றேநடவாயென்கண்ணே (சத)

காப்பு

உலகமாக்கலுமோம்பனும் வீக்கலும்
மலமதாக மறைப்பதுமாள்வதுங்
குலவுழுலக் குடிலையதாயினேன்
சலசமாமலர்த்தாளினை யேத்துவோம்.

தேனெழுங்குழலாளே காரை
தீவிதுபாரொயிலாளே இப்போ
வேணில்திகமதாலே யிதை
விட்டுநடவாயப்பாலே

மானேயிதோபார் அரிசிக் கடைகளும்
வந்தர்கோரங்கி நெற்கிட்டங்கிச் சாலையும்
பாணிச்சுடிவிற் தும் பண்டகசாலை
பலசரச்சுக்கடை பாராய்டியிதோ

(சத)

மாமயிலே யெட்டிவாராய் இவ்
வயலோரமெங்கும் நீபாராய் கரும்
பூமலீயுங் கத்தரிமிளகாய் சிறு
பொற்பயனேடென்னுமழகாய்
தாமரிக்னற வெண்காயமுழுந்து
தனித்தனி காய்த்துச் சரிந்துகிடக்குது
தேமொழியே யிலை டார்த்துச் சுணங்காது
சீக்கிரமவா வெயிற்றேகம்பொறுக்காது (சத)
(வரும்)

கல்லில் கடவுள்

(10 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தென்னிந்திய சிற்பக்கலையை நோக்குமிடத்து
மயில்வாகன ஆசூடாய்ப் பல்வேறு சின்னங்களைத்
தாங்கிய சுப்பிரமணியரது திருக்கோலத்தைப் பல்ல
வர் காலத்திலோ அல்லது சோழர் காலத்திலோ
காண்பது அரிது. ஆனால் சோமாஸ் கந்தரது திருவுரு
வத் தொகுதியை பல்லவர் சிற்பக்கலையில் பல்வேறு
இடங்களில் கண்டு தரிசிக்கலாம். இவ்வுருவத் தொகு
தியில் சுப்பிரமணியர் சிறு குமாரராகப் பார்வதிதேவி
யாரின் பக்கவில் வீற்றிருப்பதைக் காணலாம். ஆறு
முகப் பெருமான் திருவுருவம் தென்னிந்திய ஆராமப்
சிற்பக் கலையில் இடம் பெறவில்லை. பழனியில் சுப்பிர
மணியரை ஒரு தனித்தன்மையான திருக்கோலத்
தில் வழிபாடியற்றுகின்றனர். இச் சேத்திரத்தில்,
கந்தப் பெருமான் ஆண்டிக் கோலத்தில் அமைந்
தமையின் இம் மூத்தியைப் பழனியான்டவர் என
அமைக்கின்றனர். சண்முகப் பெருமானது ஏழில்
மிக்க திருவுருவத்தை வைத்தீஸ்வர ஆலயங் காட்டு
கிறது. சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனத்தில் ஆரோ
கணித்துத் தாரகைநைத் தாக்கும் பாவனையை
ஜூலோரால் சேத்திரச் சிற்பக் காட்சி விளக்குகிறது.
இக் கோலத்தில் சுப்பிரமணியரது ஒரு கரத்தில்
வேலும், மற்றக் கரத்தில் வச்சிராயுதமும் பொ
விந்து விளங்குகின்றன. குடை கோயிலாக நிர்மா
ணிக்கப்பட்ட திருப்பாங்குன்ற ஆலயத்தில் முகமண்ட
பக் காட்சிகளில் ஒன்று சுப்பிரமணியர் தேவசேனை
யைத் திருமணம் புரிந்த சம்பவத்தைக் காட்டுகிறது.
இவ் விதங்களில் கந்தமூர்த்தி வழிபாட்டைச் சிற்பங்
கள் சித்திரிப்பதைக் காண்கையில் பல்லோரையும்
வியப்பிலும் பராவசத்திலும் ஆழ்த்தி விடுகிறது.

(இலங்கை வானைவிப்பேச்சு)

ஞானம் வளர்த்த புதுவை

(7 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தங்கத்தாற் பதுமைசெய்தும் இரதலிங்கம்
சமைத்துமவற்றினில் ஈசன் தாளைப் போற்றும்
துங்கமுறு பக்தர்பல புவீமீதுள்ளார்
தோழரே ! எந்நாலும் எனக்குப் பார்மேல்
மங்களாஞ் சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும்
வானவர் கோன், யாழ்ப்பாணத் தேன் தன்னைச்
சங்கரன் என் நெப்போதும் முன்னே கொண்டு
சரணடைந்தால் அதுகணைர் சர்வசித்தி.

13. குவளைக்கண்ணன் புகழ்

யாழ்ப்பாணத்தையை என்னிடங் கொணர்ந்தான்
இனையடியை நந்திபிரான் முதகில் வைத்துக்
காழ்ப்பான கயிலை மிசை வாழ்வான், பார்மேல்
கனத்த புகழ்க்குவலையூர்க் கண்ணன் என்பான்.
பார்ப்பாரக் குலத்தினிலே பிறந்தான் கண்ணன்.
பழையரையும் மறவரையும் நிகராக கொண்டோன்
தீர்ப்பான சுருதி வழிதன்னிற் சேர்ந்தான்
சிவனடியார் இவன் மீது கருணை கொண்டார்

மகத்தான் முனிவரெலாம் கண்ணன் தோழர்
வானவரெலாம் கண்ணன் அடியாராவர்
மிகத்தானும் உயர்ந்த துணிவடைய நெஞ்சின்
வீரப்பிரான் குவளையூர்க் கண்ணன் என்பான்.

ஐகத்தினிலோர் உவமையிலா யாழ்ப்பாணத்துச்
சாமிதனை இவன் எந்தன் மனைக் கொணர்ந்தான்
அகத்தினிலே அவன் பாத மலரைப் பூன்டேன்
அன்றே அப்போதே வீடுதுவே வீடு !

பாங்கான குருக்களை நாம் போற்றிக் கொண்டோம்
பாரினிலே பயந்தென்தோம் பாசமற்றேரும்
நீங்காத சிவசக்தி அருளைப் பெற்றேரும்
நிலத்தின் மிசை அமரநிலை உற்றேரும் அப்பா !
தாங்காமல் வையகத்தை அழிக்கும் வேந்தார்
தாரணியில் பலருள்ளார் தருக்கிலீழ்வார்
எங்காமல் அஞ்சாமல் இடர்செய்யாமல்,
என்றுமருள் ஞானியரே எமக்குவேந்தார் !

இந்தப்பாடல் பாரதியின் உள்ளத்தில் யாழ்ப்
பாணத்துத்துறவி எத்தகைய இடத்தைப் பெற்றிருந்
தார் என்பதைக் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணத்துறவி
எம்முள்ளத்தில் இன்று வாழுவிட்டாலும் பாரதி
யின் கவிதையில் என்றென்றும் வாழ்வார்.

அரசாங்க பிரசர நிலையத்தில் பெறக்கூடிய நூல்கள்

தமிழில் சட்ட சம்பந்தமான நூல்கள்

			தபாற விலை	தபாற செலவு
			ரூ. ச.	ரூ. ச.
1.	அத்தியாயம் 60 கார்ச் சாரதிகள் சம்பந்தமான ஒழுங்குகள் ஏற்பாடு செய்வதற்கானதொரு கட்டளைச் சட்டம்	0 10	0 10
2.	அத்தியாயம் 91—நொத்தாரிஸ்மார் சட்டம்	1 30	0 35
3.	அதிகாரம் 95—கலியாணப் (பொதுச்) சட்டம்	0 55	0 20
4.	(i) 1940 ம் ஆண்டின் 15 ம் இலக்க கலியாணப் பதிவுச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான சட்டம்			
	(ii) 1944 ம் ஆண்டின் 49 ம் இலக்க	ஓடி ..	0 50	0 10
	(iii) 1945 ம் ஆண்டின் 20 ம் இலக்க	ஓடி ..		
	(iv) 1946 ம் ஆண்டின் 34 ம் இலக்க	ஓடி ..		
5.	அத்தியாயம் 104—தத்துவப் பத்திரங்கள் சட்டம்		0 20	0 10
6.	அத்தியாயம் 115—லீட்டுப் பணியாளர் பதிவுக் கட்டளைச் சட்டம்		0 30	0 10
7.	அத்தியாயம் 116—தொழிற் சங்கக் கட்டளைச் சட்டம்		0 80	0 20
8.	அத்தியாயம் 120—வியாபாரப் பெயர்கள் கட்டளைச் சட்டம்		0 40	0 10
9.	அத்தியாயம் 198—கிராமச் சமுதாயச் சட்டத்தின் மறுபதிப்பு		1 30	0 35
10.	1947 ம் ஆண்டின் 17 ம் இலக்க கிராமச் சமுதாயச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான சட்டம்		0 10	0 10
11.	1935 ம் ஆண்டின் 19 ம் இலக்க இலங்கையிலே முடிக்குரிய காணியின் கிரமமான பண்படுத்துதலுக்காகவும் பராதீனப் படுத்துதலுக்காகவும் ஏற்பாடு செய்வதற்கான சட்டம்		1 05	0 35
12.	1939 ம் ஆண்டின் 31 ம் இலக்க கல்வி அபிவிருத்திக்கு ஏற்ற ஒழுங்குகள் செய்யவும் அதைப்பற்றிய நியாயப் பிரமாணத்தைத் திருத்தித் திரட்டுவதற்குமான சட்டம்		0 45	0 20
13.	1939 ம் ஆண்டின் 32 ம் இலக்க பிரசவ உதவிப் பணக் கட்டளைச் சட்டம்		0 30	0 20
14.	1941 ம் ஆண்டின் 27 ம் இலக்கச் சம்பளச் சபைகள் சட்டம்		1 10	0 35
15.	1942 ம் ஆண்டின் 45 ம் இலக்க தொழிற்சாலைகள் கட்டளைச் சட்டம்		2 75	0 35
16.	1945 ம் ஆண்டின் 43 ம் இலக்க ஒரு ஸ்தல அரசாங்க சேவையை அமைப்பது ஒழுங்குபடுத்துவது முதலிய ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கான ஒரு சட்டம்		0 40	0 10

குறிப்பு.—அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சர், தபாற் பெட்டி இலக்கம் 500, கொழும்பு என்ற விலாசத்தில் நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.